

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PEDAGOGICKÁ
CENTRUM BIOLOGIE, GEOVĚD A ENVIGOGIKY

DIPLOMOVÁ PRÁCE

BOTANICKÝ PRŮZKUM ZANIKLÝCH OBCÍ
KORYTANY, LÍSKOVEC, MÝTNICE, PILA A VALTÍŘOV

PLZEŇ 2014

Bc. PAVLÍNA VIOVÁ

Vedoucí diplomové práce:

RNDr. Zdeňka Chocholoušková, Ph.D.

Autor:

Bc. Pavlína Viová

Obor studia:

Přírodovědná studia

Termín dokončení diplomové práce:

červen 2014

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně, pouze s použitím uvedené literatury a zdrojů informací, které uvádím v seznamu, pod odborným vedením RNDr. Zdeňky Chocholouškové, Ph.D.

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí své práce paní RNDr. Zdeňce Chocholouškové, Ph.D., za umožnění vypracování tohoto zajímavého tématu diplomové práce, dále pak za její cenné rady a ochotu vždy pomoci. Další velké díky patří mé rodině, za to, že mi umožnila studovat a finančně mě během studia podporovala.

Obsah

Obsah	6
1. ÚVOD	9
1.1. Cíle práce	10
2. CHARAKTERISTIKA ZKOUMANÝCH LOKALIT	11
2.1. Český les	11
2.1.1. Historie osídlení Českého lesa	11
2.1.2. Fytogeografie Českého lesa	12
2.1.3. CHKO Český les	13
2.1.4. Geologický podklad	14
2.1.5. Klima	15
2.1.6. Vodstvo	16
2.2. Vymezení zájmového území	17
2.3. Popis studovaných lokalit	18
2.3.1. Korytany (Rindl)	19
2.3.2. Lískovec (Haselberg)	20
2.3.3. Mýtnice (Mauthaus)	21
2.3.3.2. Dnešní pozůstatky	21
2.3.4. Pila (Seeg)	22
2.3.5. Valtířov (Waltersgrün)	23
3. METODIKA	24
3.1. Druhový soupis	24

3.2.	Fytocenologické snímkování	24
3.3.	Změny vegetace na obhospodařovaných plochách v období 1950-2013	25
4.	ANALÝZA NALEZENÝCH DRUHŮ	26
4.1.	Les.....	26
4.2.	Lužní les.....	26
4.2.1.	Údolní jasanovo-olšové luhy L2.2.....	27
4.3.	Počet čeledí.....	28
4.4.	Původnost rostlin	28
4.5.	Analýza rostlin dle ekologických nároků	30
4.5.1.	Světelné záření.....	30
4.5.2.	Teplota.....	32
4.5.3.	Půdní vlhkost	33
4.6.	Životní strategie	34
4.7.	Životní formy.....	35
4.8.	Invazní druhy	37
4.9.	Charakteristika zjištěných biotopů.....	41
4.10.	Změny vegetace na obhospodařovaných plochách v období 1950 – 2013	43
4.11.	Zajímavé druhy	46
4.12.	Zhodnocení dosavadního managementu	48
5.	DISKUZE.....	50
5.1.	Porovnání sledovaných lokalit.....	50
5.2.	Srovnání lokalit s jinými lokalitami.....	52

5.2.1. Hraničná	52
5.2.2. Pleš	52
6. ZÁVĚR.....	54
7. SHRNUŤÍ.....	56
8. LITERATURA.....	58

1. ÚVOD

Diplomová práce mi byla zadána na katedře pro centrum biologie, geověd a envigogiky FPE ZČU v Plzni, v prosinci roku 2012. Vypracování proběhlo pod odborným dohledem RNDr. Zdeňky Chocholouškové, Ph.D. Toto téma jsem si zvolila, protože mě láká tajemná a pochmurná historie zdejších zaniklých vsí a příroda, která byla ještě donedávna lidem nepřístupná a zcela tak ponechána svému spontánnímu vývoji.

Po nastolení studené války v roce 1948, se život v usedlostech, které se nacházely v blízkosti pohraničního pásma, zcela změnil. V důsledku toho, že docházelo k neustálým emigracím do sousedního Německa, se vláda rozhodla v roce 1948 vybudovat nepropustnou hranici, nazvanou „železná opona“, která oddělovala země socialistického bloku od západních států. Tato bariéra byla tvořena několika řadami ostnatých drátů, které byly od roku 1951-1961 pod elektrickým proudem, který byl později nahrazen tzv. signální stěnou. Zároveň bylo nařízeno, že všechny přílehlé vesnice, nacházející se v okolí 10 km od hraničního pásma musejí být vysídleny a nikdo, kromě pohraniční stráže, se nesmí v těchto místech zdržovat. V roce 1953 započaly demolice zhruba 50 obcí, situovaných na Domažlicku v Českém lese (PROCHÁZKA, 2007).

Od tohoto roku se krajina v okolí zakázaného pásma mohla spontánně vyvíjet bez zásahu člověka, což mělo příznivý dopad na rozvoj biodiverzity. Bylo tomu až do roku 1989, kdy došlo k rozpadu Sovětského svazu (DOKOUPIL, 2011). V tomto roce byly postupně bourány „hradby“ železné opony a po několika desetiletích byl kraj opět volný a přístupný pro veřejnost.

Čtyřicet let, kdy byly tyto oblasti neobydlené a zcela ponechané svému spontánnímu vývoji, vtisklo vzhled zaniklých obcí, které místy zcela splynuly s okolní krajinou. Dnes na tyto usedlosti upozorňují zelené cedule s názvem obce (obr. 29 v přílohách) a zbytky omšelých zdí, které jsou začleněny do zdejší krajiny tak, že působí, jakoby místa nebyla nikdy osídlena, neboť je opět pohltila příroda.

Fenoménem posledních let je tyto lokality botanicky a zoologicky zpracovat, neboť se zde nachází spousta chráněných druhů, které jsou zapsány v Černém a červeném seznamu cévnatých rostlin České republiky (PROCHÁZKA, 2001) a zároveň

lze studovat na zkoumaných lokalitách sekundární sukcesní procesy. Dále je snahou botaniků monitorovat nárůst invazních druhů rostlin, zejména *Heracleum mantegazzianum* (PAVLÁSEK, 2008), které se rozšířily ze svých původních areálů do zdejší krajiny, kde jejich počet nekontrolovatelně narůstá, protože zde nemají přirozené škůdce ani konkurenty, kteří by jim v úspěšné invazi zabránili.

Tématem zaniklých obcí se zabývala ve své diplomové práci Jana Rolková, která sledovala změny krajinného pokryvu u zaniklých vsí Hraničná, Hraničky a Pleš (ROLKOVÁ, 2009).

Obsahem této diplomové práce, je poskytnout informace o aktuálním botanickém stavu zaniklých obcí Valtířov, Mýtnice, Pila, Lískovec a Korytany. Dále také zhodnotit současný stav společenstev a pokusit se odhadnout, jaký bude budoucí rostlinný vývoj na těchto vybraných pěti lokalitách.

1.1. Cíle práce

- Seznámení se se studovaným územím (Český les, obce) z hlediska historie, geologie, podnebí a vodstva.
- Pořízení fytoecologických snímků v zadaných lokalitách.
- Syntéza nasbíraných dat
- Srovnávací analýza s dřívějšími botanickými údaji.
- Pokusit se navrhnout doporučení pro budoucí management a zhodnotit dosavadní péči o území.

2. CHARAKTERISTIKA ZKOUMANÝCH LOKALIT

2.1. Český les

2.1.1. Historie osídlení Českého lesa

K osídlování Českého lesa docházelo již v pravěku, kdy zde vedly důležité obchodní stezky, které spojovaly České a bavorské osady na obou stranách lesa (PROCHÁZKA, 2007). Život v těchto odlehlých končinách se odvíjel v závislosti na jejich přírodních zdrojích.

K dominantnímu průmyslovému odvětví Českého lesa patřilo bezesporu sklářství. Historicky první zmínky pocházejí již z 2. pol. 16. století (PROCHÁZKA, 1999). Důležitým předpokladem pro rozvoj sklářského průmyslu byla přítomnost křemene a velkého množství laciného paliva, kterým bylo dřevo z okolních lesů (HORPENIAK, 2007). Sklářny se nacházely také na zkoumaných lokalitách a to v obci Mýtnice, Lískovec a Pila. Po třicetileté válce došlo k úpadku příhraničních osad, kdy mnohé z nich i zanikly z důvodu nízkého zájmu o zdejší krajinu. Na začátku 18. století začali opuštěné osady osidlovat kolonisté z Bavorska a Rakouska, v této době došlo k největšímu rozvoji sklářského průmyslu v Čechách (CHVOJOVÁ, 2004).

Dalším důležitým průmyslovým odvětvím Českého lesa bylo lesnictví. S rozvojem měst a skláren potřeba dřeva vzrostla. Stavěly se dřevěné stavby a pro potřeby sklářského průmyslu se vyrábělo tradiční dřevěné uhlí technikou vypalování dřevěných milířů (HLÁVKA, 2010). Dřevo se pak dále zpracovávalo v místních pilařských dílnách, jako tomu bylo například ve vesnici Pila (PROCHÁZKA, 2007). S rostoucí potřebou dřeva docházelo k rozsáhlému odlesnění krajiny, což mělo za následek změnu původní skladby dřevin, kdy mizely doubravy a bučiny, které nahradily smrkové a borovicové monokultury. Lidé v těchto končinách byly zcela samostatní, pro vlastní potřebu klučili lesy a zakládali tak pole, která sloužila k pěstování plodin. K tomu byla zapotřebí výroba železného nářadí (CHVOJOVÁ, 2004). Na mnoha místech Českého lesa tak vznikaly hamry a železárny, kde se vyráběly potřeby pro zemědělství, kterými jsou např. motyky, železné pluhy a lopaty (HLÁVKA, 2010).

Na konci 2. světové války bylo pohraničí obýváno převážně Němci. Po komunistickém převratu v roce 1948 započalo vysídlování těchto obyvatel a postupná demolice mnoha vesnic, nacházejících se na území železné opony.

	1927	1930	1939	1945	
		Usedlosti			
KORYTANY	232	239	41	296	197
LÍSKOVEC	x	61	13	85	x
MÝTNICE	x	188	34	x	x
PILA	x	230	33	232	x
VALTÍŘOV	430	273	61	334	298

Obr. 1: Počet obyvatel a usedlostí v jednotlivých vesnicích měřených v letech 1827 - 1945 (zdroj: městský archiv Horšovský Týn a PROCHÁZKA, 2007)

2.1.2. Fytogeografie Českého lesa

Český les spadá geomorfologicky do Šumavské subprovincie a je tvořen submontánním až montánním vegetačním stupněm (CULEK, 1996). Jeho nejvyšším vrcholem je hora Čerchov (1042 m n. m.). Český les se dále člení na čtyři geomorfologické podcelky, jsou jimi: Dyleňský les, Přimdský les, Čerchovský les a Kateřinská kotlina (CULEK, 1996). Českoleský bioregion patří převážně do mezofytika, kde zaujímá téměř celý fytogeografický okres 26, pouze nejvyšší jeho vrcholové partie spadají do oreofytika (CULEK, 1996).

Za potencionální vegetací submontánního stupně (450 – 800 m n. m.) jsou zde acidofilní bučiny a jedlobučiny (HEJNÝ A SLAVÍK, 1988). Celá oblast má převážně lesní charakter, k osídlení nejnižších částí docházelo již v neolitu. Během středověku docházelo k trvalému odlesnění, kdy tyto plochy byly využity jako pole bramborářského, řepařského a horského zemědělského typu (CULEK, 1996). Začátek 50. let se vyznačoval na řadě míst Českého lesa masivním zánikem zdejších příhraničních sídel, jejichž plůžiny jsou dnes již zcela zalesněny.

Na místech zaniklých vesnic dominují ruderální a nitrofilní porosty. Převažují zde především společenstva svazu nitrofilních druhů rostlin: *Aegopodium podagrariae*, v němž se jako diagnostické druhy uplatňují: *Aegopodium podagraria*, *Anthriscus sylvestris* a *Urtica dioica* (CHYTRÝ, 2009)(Příloha 2. Fytocenologický snímek číslo 9).

2.1.3. CHKO Český les

V rozmezí let 1948 – 1989 byla napříč Evropou (od Finska po Turecko) vybudována železná opona, která oddělovala země východního bloku od západu. Mnohé oblasti spadající pod tuto bariéru byly odštířeny od ekonomického, sociálního a kulturního rozvoje, proto se na mnoha místech dochovala unikátní příroda, ve které se nachází mnoho chráněných druhů rostlin a živočichů. Po pádu železné opony v roce 1989, přišla organizace BUND (Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland) s myšlenkou přeměny železné opony na tzv. European Green Belt (Evropský zelený biokoridor), který si kladl za cíl ochranu přírodního a kulturního dědictví (GRILL, 2009).

Vznik projektu Green Belt byl oficiálně ustanoven v roce 2003 v Bonnu. Spadá do něj 23 států, včetně České republiky. Na našem území Green Belt měří cca 800 km a vede od Aše po soutok Dyje s Moravou. Na více jak 50 % pásu leží chráněná území, mezi něž patří také Národní park Šumava (GRILL, 2009).

Český les je od roku 2005 vyhlášen Chráněnou krajinnou oblastí dle zákona 70/2005 Sb. k 12. 1. 2005. Celková výměra činí cca 473 km², téměř 85 % této plochy zauímají lesy a zbylých 15 % zemědělská půda (ROLKOVÁ, 2009).

Území CHKO Český les se rozkládá na 473 km² (www.ceskyles.ochranaprirody.cz) a zahrnuje čtyři evropsky významné lokality, jsou jimi: Čerchovský les, Nemanický potok, Radbuza – Nový dvůr – Pila a Kateřinský a Nivní potok. Čerchovský les je rozlohou největší z těchto významných lokalit, předmětem ochrany jsou bezkolencové louky, přechodová rašeliniště a třasoviště, a z lesních porostů druhově chudší acidofilní bučiny, bohatší květnaté bučiny, suťové lesy, acidofilní doubravy, rašelinný les a acidofilní smrčiny (PROKOPOVÁ, 2006).

2.1.4. Geologický podklad

Český les patří ke geologickým formacím Českého masívu, který byl utvářen mnoha geologickými pochody (Kadomské a Variské), z nichž až hercynský geotektonický cyklus vtiskl Českému masívu konečnou podobu. Český masív se dále dělí na moldanubikum, kutnohorsko-svratecká oblast, středočeská obast, krušnohorská oblast, lugická oblast a moravskoslezská oblast (MÍSAŘ, 1983).

Moldanubikum se dále dělí na několik oblastí, z nichž jedna je moldanubikum Českého lesa (Obr. 2). Tato oblast je tvořena převážně silně metamorfovanými horninami (migmatické cordieritické pararuly) (MÍSAŘ, 1983). Vrcholové části nacházející se jihovýchodně od Tachova jsou tvořeny kyselými leukokratními žulami (CULEK, 1996).

Obr. 2: Geografické členění ČR (CZUDEK, 1976)

Legenda:

Šumavská soustava I

Českoselská podstava IA

Český les IA – 1

Čerchovský les IA-1A

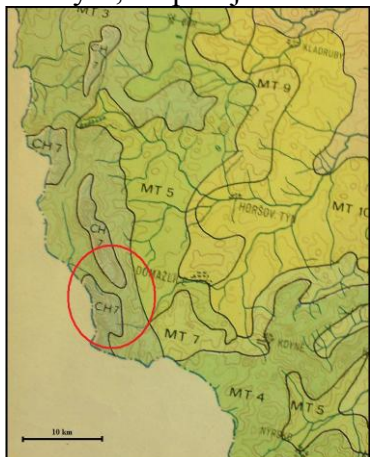
Haltravská hornatina IA-1A-1

Nemanická vrchovina IA-1A-2

Ostrovská vrchovina IA-1A-3

2.1.5. Klima

Podnebí je dle Quitta různorodé. Naprostá většina území Českého lesa spadá do mírně teplého klimatu oblasti MT 3, pouze nejvyšší vrcholy nacházející se ve výšce 750 m a výše, spadají do chladné klimatické oblasti CH 7 (QUITT, 1971).

Obr. 3: Vymezení klimatických oblastí (QUITT, 1971)

Obr. 4: Klimatické charakteristiky dle Quitta (QUITT, 1971)

KLIMATICKÉ CHARAKTERISTIKY	KLIMATICKÉ OBLASTI	
	MT3	CH7
Počet letních dnů	20 – 30	10 – 30
Počet dnů s průměrnou teplotou 10 °C a více	120 – 140	120 – 140
Počet mrazových dnů	130 – 160	140 – 160
Počet ledových dnů	40 – 50	50 – 60
Průměrná teplota v lednu	- 3 až - 4	- 3 až - 4
Průměrná teplota v červenci	16 – 17	15 – 16
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	110 – 120	120 – 130
Srážkový úhrn ve vegetačním období	350 – 450	500 – 600
Srážkový úhrn v zimním období	250 – 300	350 – 400
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	60 – 100	100 – 120
Počet dnů zamračených	120 – 150	150 – 160
Počet dnů jasných	40 – 50	40 – 50

Počasí v roce 2013 bylo velmi proměnlivé. Na začátku měsíce června se přes celé území České republiky přehnala velká voda, která způsobila povodně na řadě míst včetně zkoumaných lokalit. Dlouhodobé povodně způsobily, že půda již nebyla schopna pojmout vodu a hrozilo tak vyvrácení stromů. Zhruba od poloviny července se počasí opět změnilo a krajinu sužovaly extrémní období sucha, kdy na řadě míst padaly teplotní rekordy. Začátkem srpna zasáhly Česko abnormálně silné bouřky doprovázené silnými nárazy větru a krupobitím, které lámaly a zapalovaly stromy. Všechny tyto extrémní výkyvy počasí zhoršovaly terénní průzkum během hlavní vegetační sezóny.

2.1.6. Vodstvo

Zdejší krajinou protéká významná řeka, která zaniklé obce zásobovala vodou. Jedná se o řeku Radbuzu, jejíž pramen se nachází v nadmořské výšce 689 m n. m., a vyvěrá nedaleko obce Závist (Obr. 5). Tato řeka jako jediná protéká i napříč celou Plzní. Některé větve této řeky, byly využity jako hnací síla mlýnských kol ve zkoumaných obcích.

Obr. 5: Pramen řeky Radbuzy, foto: P.Viová

Tak tomu bylo také u vesnice Pila (Seeg), ve které byly zaznamenány v roce 1749 tři vodní mlýny, při kterých byly založeny rybníky. V současnosti jsou některé rybníky ještě naplněny vodou. Mezi ty nejzachovalejší patří 2 rybníčky v prostoru Dolního mlýna (PROCHÁZKA, 2007) (Obr. 6).

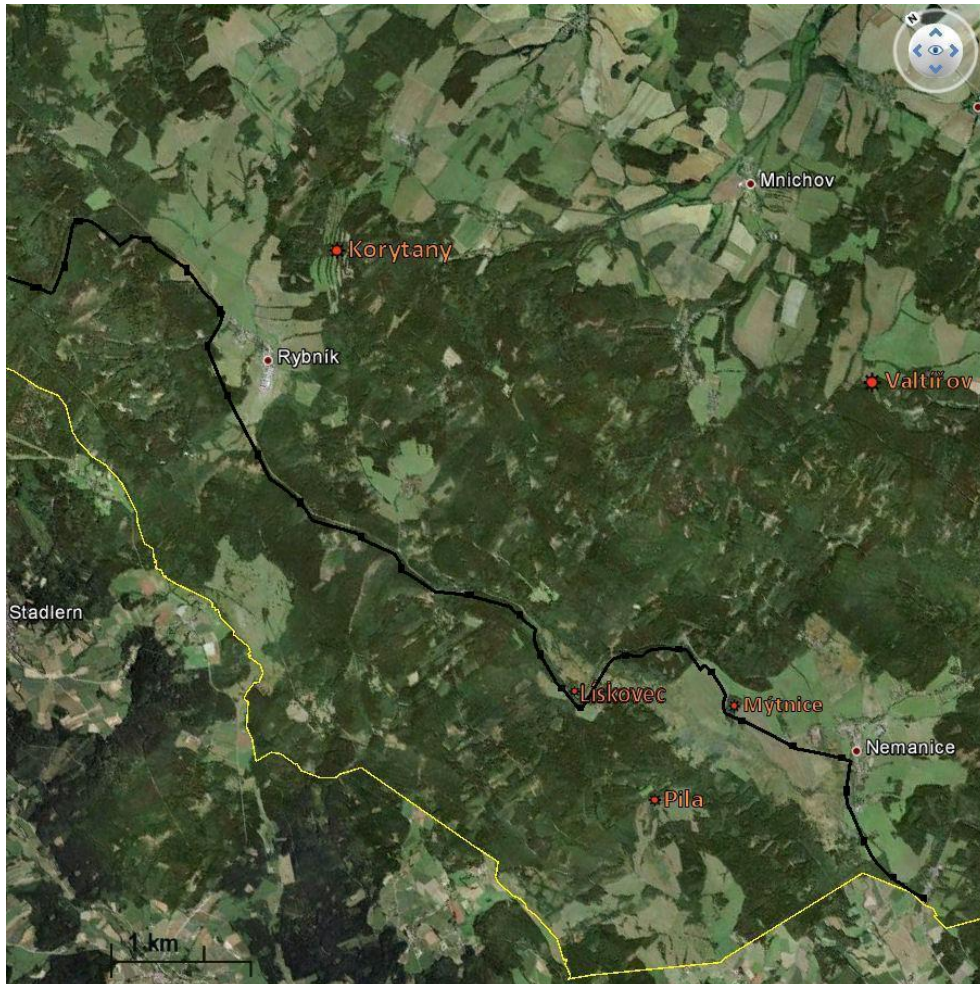

Obr. 6: Potok protékající zaniklou vsí Pila (vlevo) a přilehlý rybník, foto: P.Viová

Ve vesnici Korytany (Rindl), která je postavena ve strmém svahu, a je typická svým terasovitým uspořádáním, vyvěraly dva prameny, které zásobovaly vesnici pitnou vodou, ty byly svedeny do koryt k jednotlivým domům, proto název Korytany (PROCHÁZKA, 2007). Ještě dnes prameny zásobují pitnou vodou obec Rybník.

2.2. Vymezení zájmového území

Všech pět zkoumaných vesnic se nachází v příhraničním území zvaném Český les (Obr. 7). Jedná se o pohoří, které se táhne podél státní hranice se západním Německem. Nejvyšším vrcholem je Čerchov (1042 m n. m.).

Obr. 7: Rozmístění zkoumaných lokalit (zdroj: www.maps.google.cz)

Legenda:

- Zkoumané zaniklé obce (Korytany, Lískovec, Mýtnice, Pila a Valtířov)
- Doposud existující obce
- Průběh železné opony
- Státní hranice

2.3. Popis studovaných lokalit

Pro svoji práci jsem si vybrala pět zaniklých vesnic – Korytany, Lískovec, Mýtnice, Pila a Valtířov, které se nacházejí v těsné blízkosti místní silnice, která spojuje obec Rybník s městem Poběžovice.

Korytany

Tato zaniklá ves se nachází necelé 3 km od obce Rybník. Na podzim roku 2012, v průběhu mapování, došlo ke kácení stromů, které zde spontánně rostly po zaniknutí Korytan a místo nich se vybuďovala naučná stezka, která obsahuje tabule, ve kterých je zachycena pochmurná historie této vesnice (Příloha 1, Obr. 35).

Lískovec

Zaniklá vesnice nacházející se necelých 5 km od obce Nemanice. Ze základu budov se toho do dnešních dob moc nezachovalo, pozůstatkem po lidech jsou dnes pouze vyčnívající ovocné stromky a keře, které vystupují z okolní krajiny (Příloha 1, Obr. 34). Po demolici byla ves opuštěna a ponechána ladem.

Mýtnice

Třetí studovaná lokalita se nachází necelé 3 km od obce Nemanice. Ve vesnici jsou zachovány základy budov a vede zde poměrně dosti užívaná silnice, která směřuje až k hraničnímu přechodu Lučina. Díky tomu zde nalezneme spoustu invazních druhů rostlin.

Pila

Největší ze studovaných území, nachází se asi 1 km JZ od vesnice Mýtnice. Dodnes tu jsou zachovány rybníky a vodní náhony, které poháněly zdejší mlýny. Stejně jako ve vesnici Mýtnice i zde prochází silniční komunikace, která směřuje až k hraničnímu přechodu Lučina

Valtířov

Poslední ze zkoumaných lokalit leží 4 km od obce Nový Kramolín. V blízkosti vesnice se se rozprostírá louka, využívaná jako pastvina pro dobytek. V dolní části vesnice byl vybudován i dnes zachovalý rybník, který je zcela zarostlý mokřadními rostlinami.

2.3.1. Korytany (Rindl)

Poloha: 49°26'47'' S, 12°41'27'' V

Obr. 8a, zobrazuje dnešní podobu zaniklé vsi v mapě, pořízené v roce 2009.

Obr. 8b, je letecký snímek vsi pořízený v roce 1947, kdy ves ještě stála.

Obr. 8a: Korytany v roce 2011 (zdroj: www.mapy.kr-plzensky.cz)

Obr. 8b: Korytany v roce 1950 (zdroj: www.mapy.kr-plzensky.cz)

2.3.1.1. Historie

Nejstarší zmínky o Korytanech pocházejí z roku 1589, kdy se o ní píše v souvislosti se založením vsi Rybník. Nejvíce obyvatel se zde vyskytovalo v roce 1939, kdy zde stávalo 29 usedlostí, ve kterých žilo 296 lidí. V 1949 bylo nabídnuto 7 domů k demolicí (PROCHÁZKA, 2007).

2.3.1.2. Dnešní pozůstatky

Z budov se toho do dnešní doby moc nezachovalo, dobře patrné je terasovité uspořádání terénu, na kterém usedlosti stávaly. Podzimní práce roku 2012 přispěly k odkrytí několika sklepů a díky pamětním cedulím také k lepší představě o rozložení zaniklé vesnice.

2.3.2. Lískovec (Haselberg)

Poloha: 49°27'38'' S, 12°41'07'' V

Obr. 9a, zobrazuje dnešní podobu zaniklé vsi v mapě, pořízené v roce 2009.

Obr. 9b, je letecký snímek vsi pořízený v roce 1947, kdy ves ještě stála.

Obr. 9a: Lískovec v roce 2011 (zdroj: [www. mapy.kr-plzensky.cz](http://www.mapy.kr-plzensky.cz))

Obr. 9b: Lískovec v roce 1950 (zdroj: [www. mapy.kr-plzensky.cz](http://www.mapy.kr-plzensky.cz))

2.3.2.1. Historie

Nejstarší záznamy o vsi Lískovec pocházejí z roku 1606, kdy zde ještě stávala sklárna, která vyráběla korálky do růženců. V roce 1757 zde stávalo 8 chalup a do roku 1930 se počet budov zvýšil na 33. Demolice vsi započala v 50. letech 19. století (PROCHÁZKA, 2007).

2.3.2.2. Dnešní pozůstatky

Ze vsi Lískovec se toho do dnešních dob moc nezachovalo. Z původně 33 usedlostí lze vidět jen pár základů zdí z místních domů. Na to, že zde dříve stávala ves, spíše upomíná ruderální flóra, která z druhové pestrosti lesa značně vyčnívá. Na obrázku 34 si lze prohlédnout zarostlou zahradu z někdejší usedlosti, kde byly vysazeny ovocné stromy a keře (třešeň, jabloň, maliník a červený rybíz), některé z nich tu i přes značné stáří plodí dodnes (Příloha 1, Obr. 34).

2.3.3. Mýtnice (Mauthaus)

Poloha: 49°26'56'' S, 12°42'26'' V

Obr. 10a, zobrazuje dnešní podobu zaniklé vsi v mapě, pořízené v roce 2011.

Obr. 10b, je letecký snímek vsi pořízený v roce 1950, kdy ves ještě stávala

Obr. 10a: Mýtnice v roce 2011 (zdroj: www.mapy.kr-plzensky.cz)

Obr. 10b: Mýtnice v roce 1950 (zdroj: www.mapy.kr-plzensky.cz)

2.3.3.1. Historie

První postavenou budovou ve vesnici Mýtnice byl celní dům, vybudovaný v roce 1697, tehdy ještě nesla název Mathaus a sloužila k výběru mýtného. Později pak byla přistavěna sklárna (1630), která s rozvojem budov ve vsi zanikla (PROCHÁZKA, 2007). Před válkou měla ves 34 usedlostí, mimo jiné také místní školu a 2 hostince (www.zanikleobce.cz). Demolice obce započala v lednu 1956.

2.3.3.2. Dnešní pozůstatky

Vsí protékají tři menší potůčky, které zaplavují místní pozůstatky sklepů. Z horní části vsi vystupuje z prorostlé zeleně zrekonstruovaný pamětní kříž. Ze vsi se dochovaly pouze základy místních domů a nepatrné části zdí zdemolovaných budov.

2.3.4. Pila (Seeg)

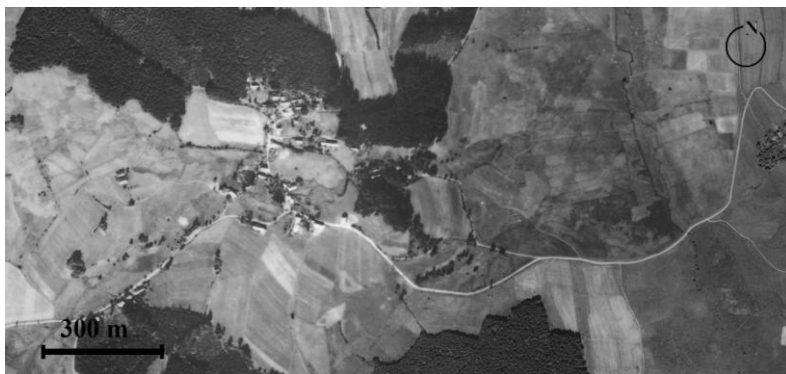
Poloha: 49°26'47'' S, 12°41'27'' V

Obr. 11a, zobrazuje dnešní podobu zaniklé vsi v mapě, pořízené v roce 2009.

Obr. 11b, je letecký snímek vsi pořízený v roce 1947, kdy ves ještě stála.

Obr. 11a: Pila v roce 2011 (zdroj: www.mapy.kr-plzensky.cz)

Obr. 11b: Pila v roce 1950 (zdroj: www.mapy.kr-plzensky.cz)

2.3.4.1. Historie

První zmínky o Pile pocházejí z roku 1613, kdy zde stávaly provozy poháněné vodní silou, byly jimi pily, mlýny a stoupy na drcení surovin pro výrobu skla. V roce 1930 zde stávalo 33 usedlostí, ve kterých žilo 230 lidí. Dne 15. 7. 1949 byla zdemolována jedna třetina budov ve vsi (PROCHÁZKA, 2007).

2.3.3.2. Dnešní pozůstatky

Nejzachovalejší vesnice ze zkoumaných lokalit, je zde k vidění velké množství rozvalin bývalých budov, sklepení a v neposlední řadě také torzo vodního mlýna, který patřil J. Weidnerovi (PROCHÁZKA, 2007), s přilehlými rybníčky a protékajícím potokem. Na ves také upomíná obnovený kříž, který stojí v pomyslném středu zaniklé obce.

2.3.5. Valtířov (Waltersgrün)

Poloha: 49°28'19'' S, 12°45'45'' V

Obr. 12a, zobrazuje dnešní podobu zaniklé vsi v mapě, pořízené v roce 2009.

Obr. 12b, je letecký snímek vsi pořízený v roce 1950, kdy ves ještě stála.

Obr.12a: Valtířov v roce 2011 (zdroj: [www. mapy.kr-plzensky.cz](http://www.mapy.kr-plzensky.cz))

Obr. 12b: Valtířov v roce 1950 (zdroj: [www. mapy.kr-plzensky.cz](http://www.mapy.kr-plzensky.cz))

2.3.5.1. Historie

První zmínky o Valtířově pocházejí již z roku 1115. V roce 1373 měl ves ve svém držení Zdeněk z Herštejna, jehož rodina vlastnila také nedaleko stojící hrad Herštejn. Za husitských válek ves zanikla a život se do ní opět navrátil až v roce 1695. Největšího rozkvětu ves dosáhla v roce 1839, kdy zde stávalo 45 domů, ve kterých žilo 334 obyvatel (PROCHÁZKA, 2007).

2.3.5.2. Dnešní pozůstatky

Rozsáhlé demolice v roce 1954 pozměnily prostory vsi, kde nejvýraznější změnu přineslo vybudování orné půdy v místech, kde dříve stával střed vesnice (Obr. 12a). Ze zachovalých staveb se dochoval dolní rybník při cestě k Oslímu mlýnečku (www.zanikleobce.cz) a nádrž na vodu se studánkou.

3. METODIKA

Vybrané lokality byly sledovány po dobu jedné vegetační sezóny od března do listopadu roku 2013. Veškeré fotografie nacházející se v této práci byly pořízeny autorkou, pokud není uvedeno jinak.

3.1. Druhový soupis

Pro všech pět sledovaných lokalit byl pořízen jeden druhový soupis nacházející se jako příloha v zadní části této práce a obsahující údaje o tom, ve které zaniklé vesnici se jaká rostlina nacházela (Příl. 3: Druhový soupis), dále jejich české a latinské názvy. Nomenklatura rostlin byla sjednocena dle publikace Klíč ke květeně ČR (KUBÁT, 2002). Kvantita výskytu jednotlivých druhů byla ohodnocena pětičlennou odhadovou stupnicí abundance (1 – ojedinělý druh, 2 – roztroušený, druh, 3 – méně četný druh, 4 – hojný druh, 5 – velmi hojný druh), za dominantní rostliny byly považovány druhy ohodnocené pátým stupněm abundance (MORAVEC, 1994). U jednotlivých druhů byla určena jednak původnost, kde byly vylišeny kategorie: apofyty (rostliny na našem území původní), neofyty (nepůvodní rostliny, které se k nám zavlekly po 15. století) a archeofyty (nepůvodní rostliny, zavlečené před 15. století), a dále jim pak byla přiřazena indikační čísla určující jejich ekologické nároky na světlo, vlhkost a teplotu (FRANK a KLOTZ, 1990). Zvláštní zřetel byl brán na přítomnost invazních druhů, jejichž místo původního areálu bylo převzato dle publikace Nepůvodní druhy fauny a flóry České republiky (MLÍKOVSKÝ, 2006) a počet jednotlivých rostlin je v textu uveden v závorce pod zkratkou ex (exempláře, u stromů je to jedinec s kmenem, u trsnatých trav jeden trs, u bylin 1 rostlina). Přehled všech nalezených druhů zobrazuje obr. 22, kde P značí prezenci či absenci druhu pro danou vesnici a TS je třída stálosti druhu (Obr. 22).

3.2. Fytocenologické snímkování

Fytocenologické snímkování probíhalo z jara, dále pak v průběhu hlavní vegetační sezóny, kdy byla na zkoumaných lokalitách zaznamenána nejvyšší druhová pestrost. Při pořizování snímku byl kladen zřetel na to aby, bylo sledované společenstvo co možná nejhomogennější. Pomocí kolíků a provázku byla vymezena sledovaná plocha o rozloze 16 m² (4 x 4 m) (Obr. 14). Na předem připravenou šablonu byla nejprve vyplněna hlavička, která obsahovala údaje o GPS poloze snímku, jméno autora, popis

lokality, datum vyhotovení snímku, plochu snímku a zařazení vegetace do příslušné asociace. Poté byl proveden floristický zápis jednotlivých pater porostu snímku. Po determinaci jednotlivých druhů, byly rostlinám přiděleny kombinované znaky stupnice abundance a dominance, podle Braun-Blanqueta (MORAVEC, 2000) (Obr. 13). Snímky byly fytoecologicky klasifikovány na jednotlivé vegetační jednotky, od nejnižší po nejvyšší úroveň, jsou jimi: asociace (koncovka – *etum*), svaz (koncovka – *ion*) a třída (koncovka – *etea*) (CHYTRÝ, 2013). Na základě druhového složení a dominantních druhů byly jednotlivým snímkům přiřazeny vegetační jednotky dle publikací: Katalog biotopů České republiky (CHYTRÝ, 2010) a Vegetace České republiky 1,2,3 a 4 (CHYTRÝ, 2007; 2009; 2011 a 2013)

r	Druh ojedinělý, s malou pokryvností (rarus – vzácný).
+	Druh vzácný s malou pokryvností (do 1%).
1.	Druh drobný, ale početný, nebo druh velký, ale vzácný. Projekce do 5% plochy.
2.	Druh drobný, velmi početný, nebo druh kryjící 5 až 25% plochy.
3.	Druh kryjící 25 až 50 % plochy, počet jedinců nerozhoduje.
4.	Druh kryjící 50 až 75 % plochy.
5.	Druh kryjící 75 až 100 % plochy.

Obr. 13: Kombinovaná stupnice abundance a dominance dle Braun-Blanqueta (podle MORAVCE, 2000)

Obr. 14 Vymezený fytoecologický snímek, foto: P.Viova

3.3. Změny vegetace na obhospodařovaných plochách v období 1950-2013

Pro zpracování tohoto úseku diplomové práce, byly použity prostorové snímky Corine Land Cover 1990, Corine Land Cover 2000 a Corine Land Cover 2006, které jsou volně dostupné k nahlédnutí na internetu (www.mapy.kr-plzensky.cz). Získané snímky byly ručně zpracovávány v programu malování, kde byly pro lepší orientaci barevně rozlišeny změny vegetačního pokryvu.

4. ANALÝZA NALEZENÝCH DRUHŮ

Na zkoumaných lokalitách převládaly listnaté porosty olšin a suťových lesů, s převahou *Fraxinus excelsior* a *Alnus glutinosa*. Na rozvalinách budov dominovaly nitrofilní druhy *Urtica dioica* s příměsí *Aegopodium podagraria*. Celkově by se dalo říci, že zájmové území nebylo příliš bohaté na počet rostlinných druhů, neboť většinu prostoru pokrývaly většinou monodominantní druhy *Carex brizoides* a *Urtica dioica*.

4.1. Les

Les tvoří společenstva dřevin, stromového vzrůstu. Tyto dřeviny obvykle pokrývají rozsáhlá území a výrazně se podílejí na tvorbě mikroklimatu. Druhové složení dřevin, hustota osázení, výška zápoje porostu, půdní vlastnosti a nadmožská výška, to vše ovlivňuje budoucí ekologické podmínky lesního společenstva (HRON & ZEBRLÍK, 1987).

Opuštěním zkoumaných vesnic došlo v místech, kde dříve stávaly vsi k sekundární sukcesi (přirozený vývoj rostlinného společenstva v čase, na místech, kde již byla vegetace). Dle Slavíkové (SLAVÍKOVÁ, 1986) dochází postupně během sukcese k těmto změnám: Biomasa společenstva vzrůstá → vytváří se pórovitost porostu → nízké druhy jsou nahrazovány vysokými → stoupá pokryvnost a listová plocha → jednoleté a dvouleté rostliny jsou nahrazovány vytrvalými druhy rostlin → strategie rostlin se mění z R-strategů na C-strategie → stoupá primární produkce → stoupá produkce detritu a tvoří se bohaté potravní řetězce → dochází k prohlubování půdních horizontů → vzrůstá množství živin vázaných v biomase → narůstá druhová diverzita společenstva → stoupá odolnost rostlinného společenstva vůči vnějším zásahům → struktura celého ekosystému se stává složitější.

4.2. Lužní les

Lužní lesy se vyskytují na místech s vysokou hladinou podzemní vody, které jsou na jaře přirozeně a pravidelně zaplavovány rozvodněnými toky (VYBÍRAL, 2007). Na základě typu porostu, který se na zkoumaných lokalitách vyskytuje, rozlišujeme tvrdý (dub, jasan, lípa) a měkký (topol, vrba a olše) luh (ANDĚRA, 2000).

4.2.1. Údolní jasanovo-olšové luhy L2.2

Charakteristika a druhové složení

Jedná se až o čtyřpatrové porosty tvořené jednak stromy, keři, nejrůznějšími bylinami a v menších zastoupeních také mechovým patrem. Ve stromovém patře dominuje *Alnus glutinosa* a *Fraxinus excelsior*, častý výskyt vykazují také např. *Acer platanoides* a *Acer pseudoplatanus*. Na vlhčích, narušených a prosvětlených místech se vyskytuje v porostech *Salix fragilis* a *Salix caprea*. Keřové patro bývá dobře vyvinuto, převládají zde zmlazené a náletové dřeviny stromového patra např. *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra* a *Sambucus racemosa* (CHYTRÝ, 2010). V bylinném patře převažují hygrofyty až mezofyty, např. *Carex brizoides* (obr. 44 v přílohách), *Chrysosplenium alternifolium* (obr. 53) a *Stellaria nemorum*. Poměrně výrazně byla na zkoumaných lokalitách vyvinuta sezónní proměnlivost flóry (Příloha 1: Obr. 30, Obr. 31, Obr. 32, Obr. 33). Jaro se na těchto místech projevilo bouřlivým nárůstem vytrvalých světlomilných rostlin *Anemone nemorosa* (Příloha 1: Obr. 59), *Ficaria verna*, *Chrysosplenium alternifolium* (Příloha 1: Obr. 56), *Primula elatior* a *Pulmonaria officinalis* (Příloha 1: Obr. 60), všechny tyto druhy využívají toho, že stromy jsou po zimě ještě holé, nebo se právě olistují a do lesa tak proudí daleko více světla, než je tomu o hlavní vegetační sezónu (ŠULA, 1976). Jarní aspekt zachycuje obrázek 30, který se nachází v příloze této práce (Příloha 1: Obr. 30). V létě pak jarní byliny nahrazují stínomilné nitrofilní druhy, ve kterých dominuje *Urtica dioica* (Obr. 38), dalšími letními druhy jsou např. *Aegopodium podagraria*, *Angelica sylvestris*, *Impatiens noli-tangere* (Příloha 1: Obr. 39), *Senecio fuschii* (Příloha 1: Obr. 53) a *Scrophularia nodosa*.

Tyto luhy bývají nejčastěji ohroženy změnami vodního režimu krajiny, mýcením porostů, výsadbou smrkových monokultur a eutrofizací způsobenou splachy z polí, která způsobuje, že v bylinném patře dominuje monodominantní druh *Carex brizoides* (CHYTRÝ, 2010).

4.3. Počet čeledí

Na zkoumaných lokalitách bylo nalezeno celkem 162 taxonů vyšších rostlin, které spadaly do 55 čeledí, byly jimi *Aceraceae* (1 druh), *Amaryllidaceae* (1 druh), *Apiaceae* (5 druhů), *Apocynaceae* (1 druh), *Araliaceae* (1 druh), *Aspidiaceae* (1 druh), *Asteraceae* (24 druhů), *Balsaminaceae* (2 druhy), *Betulaceae* (4 druhy), *Boraginaceae* (4 druhy), *Brassicaceae* (2 druhy), *Campanulaceae* (2 druhy), *Caprifoliaceae* (4 druhy), *Caryophyllaceae* (3 druhy), *Corylaceae* (1 druh), *Cyperaceae* (3 druhy), *Chenopodiaceae* (1 druh), *Dipsacaceae* (1 druh), *Ditrichaceae* (1 druh), *Dryopteridaceae* (1 druh), *Euphorbiaceae* (1 druh), *Fabaceae* (7 druhů), *Fagaceae* (3 druhy), *Fumariaceae* (1 druh), *Geraniaceae* (1 druh), *Hypnaceae* (1 druh), *Hypericaceae* (1 druh), *Juglandaceae* (1 druh), *Juncaceae* (1 druh), *Lamiaceae* (10 druhů), *Mniaceae* (1 druh), *Oleaceae* (2 druhy), *Onagraceae* (1 druh), *Oxalidaceae* (2 druhy), *Papaveraceae* (1 druh), *Pinaceae* (1 druh), *Plantaginaceae* (2 druhy), *Poaceae* (13 druhů), *Polygonaceae* (6 druhů), *Polytrichaceae* (1 druh), *Primulaceae* (1 druh), *Ranunculaceae* (5 druhů), *Rhamnaceae* (1 druh), *Rosaceae* (16 druhů), *Rubiaceae* (2 druhy), *Salicaceae* (4 druhy), *Saxifragaceae* (1 druh), *Scrophulariaceae* (4 druhy), *Thymelaceae* (1 druh), *Tiliaceae* (1 druh), *Typhaceae* (1 druh), *Ulmaceae* (1 druh), *Urticaceae* (2 druhy), *Violaceae* (1 druh), *Woodsiaceae* (1 druh).

4.4. Původnost rostlin

Ve všech mapovaných lokalitách jednoznačně dominovaly apofyty. Tyto rostliny zde zaujímaly téměř 2/3 všech nalezených druhů. Mezi apofyty nalezené ve všech zkoumaných vesnicích patří: *Acer pseudoplatanus*, *Aegopodium podagraria*, *Anemone nemorosa*, *Anthriscus sylvestris*, *Betula pendula*, *Calamagrostis arundinacea*, *Dryopteris filix-mas*, *Festuca pratensis*, *Ficaria verna*, *Fraxinus excelsior*, *Galium aparine*, *Geum urbanum*, *Rubus idaeus*, *Sambucus nigra*, *Senecio fuschii*, *Tussilago farfara*, *Urtica dioica* a *Veronica chamaedrys*. Druhou nejvíce zastoupenou kategorií byly archeofyty, tyto rostliny většinou představovaly něco málo přes deset procent všech nalezených druhů. Lišila se akorát vesnice Mýtnice, ve které zaujímaly tyto rostliny téměř 20 % všech nalezených druhů (viz Obr. 15). Archeofyty společné pro všechny vesnice jsou: *Cirsium arvense*, *Plantago major*, *Urtica urens* a *Tanacetum vulgare*. Ve vesnici Valtířov to byly navíc ještě tyto druhy: *Arctium lappa*, *Arctium tomentosum*, *Lamium album*, *Prunus* sp. a *Vinca minor*, v Pile: *Arctium lappa*, *Ballota*

nigra, *Lamium maculatum*, *Lapsana communis*, *Malus domestica*, *Prunus domestica*, *Prunus* sp. a *Tripleurospermum inodorum*, v Mýtnici: *Arctium tomentosum*, *Ballota nigra*, *Chelidonium majus*, *Lamium album*, *Lamium maculatum*, *Lapsana communis*, *Lychnis flos-cuculi*, *Prunus domestica*, *Prunus* sp. a *Vinca minor*, v Korytanech: *Arctium minus*, *Capsella bursa-pastoris*, *Lamium maculatum*, *Lapsana communis*, *Senecio vulgaris*, *Sonchus asper*, *Tripleurospermum inodorum*, *Viola odorata* a *Vinca minor*, v Lískovci: *Ballota nigra*, *Capsella bursa-pastoris*, *Cirsium vulgare*, *Lamium maculatum*, *Lapsana communis* a *Malus domestica*. Nejméně zastoupenou skupinou rostlin byly neofyty, jejichž počet se pohyboval v rozmezí 4 až 11 procent. Neofyty společné pro všechny vesnice byly: *Impatiens noli-tangere* a *Symphoricarpos albus*. Ve Valtířově to byl navíc ještě druh *Syringa vulgaris*, v Pile: *Alchemilla vulgaris*, *Cytisus scoparius*, *Galeobdolon argentatum*, *Heracleum mantegazzianum*, *Oxalis fontana*, *Ranunculus acris*, *Syringa vulgaris* a *Trifolium pratense*, v Mýtnici: *Alchemilla vulgaris*, *Aster novi-belgii*, *Hesperis matronalis*, *Ranunculus acris*, *Syringa vulgaris*, *Trifolium pratense*, v Korytanech: *Galeobdolon argentatum*, *Impatiens parviflora*, *Matricaria discoidea*, *Ranunculus acris*, *Trifolium pratense*, v Lískovci: *Aster novi-belgii*, *Matricaria discoidea*, *Erigeron annuus* a *Syringa vulgaris*.

Výsledek procentuálního zastoupení rostlin, dle jejich původnosti, v jednotlivých vesnicích je zobrazen na obrázku 15 (Obr. 15).

	Apofyty	Neofyty	Archeofyty	Neurčeno
Valtířov	78 %	4.4 %	11.7 %	5.1 %
Pila	71.3 %	8.7 %	10.4 %	9.5 %
Mýtnice	66.2 %	11.2 %	19.7 %	2.9 %
Korytany	70.5 %	10.2 %	16.6 %	2.7 %
Lískovec	77.5 %	7.5 %	13.7 %	1.3 %

Obr. 15: Původnost rostlin v jednotlivých vesnicích

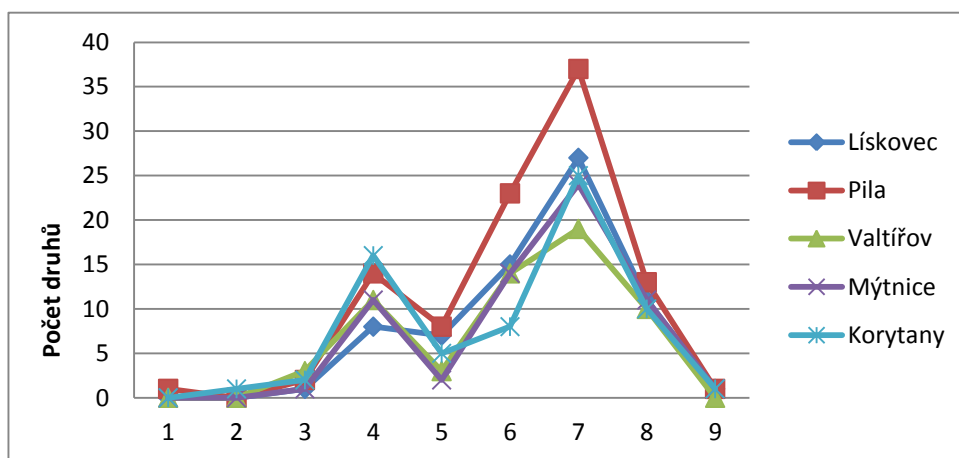
4.5. Analýza rostlin dle ekologických nároků

Každý rostlinný druh, má své specifické ekologické nároky, které určují skladbu vegetačního pokryvu na daném území (SLAVÍKOVÁ, 1986). Na základě rostlinné skladby lze tedy určit, jaké klimatické podmínky (teplota, vlhkost, srážky, intenzita světla) panují na zkoumaném stanovišti.

4.5.1. Světelné záření

Světlo je pro rostliny provozující fotosyntézu nezbytným ekologickým faktorem. Podle toho jak se rostliny dokážou adaptovat na množství a intenzitu světelného záření můžeme vylíšit dle Moravce tyto druhy (MORAVEC, 1994):

1. *Heliofyty* (světlomilné) rostliny. Jedná se o druhy, které rostou na přímém osvětlení.
2. *Helioscyofyty* (polostínomilné) rostliny. Tyto druhy nevyžadují, jak přímé osvětlení, tak úplné zastínění, ale spíše něco mezi oběma extrémny.
3. *Sciofyty* (stínomilné) rostliny. Tento druh rostlin vyžaduje úplné zastínění, proto velmi často rostou v lesích, kde je koruny stromů chrání před slunečními paprsky.

Obr. 16: Světelné nároky rostlin v jednotlivých vesnicích

Legenda:

1 a 2 - rostliny vyžadující stín; 3 a 4 – stínomilné rostliny; 5 a 6 – polostínomilné rostliny; 7 a 8 – světlomilné rostliny; 9 a 10 – rostliny vyžadující plné osvětlení

Obrázek 16 zobrazuje nároky rostlin na množství světla v jednotlivých vesnicích (Obr. 16). Lze z něj vyvodit, že největší zastoupení zde měly rostliny polosvětlomilné

(rozmezí čísel 4 – 7). Na sledovaných lokalitách zaujímaly *helioscyofyty* 12 – 33 % nalezených druhů (Obr. 17). Pro tyto druhy je charakteristické, že mají vysokou toleranci na intenzitu a množství ozáření (MORAVEC, 1994). Pro svůj růst nepotřebují přímé osvětlení, ale ani úplné zastínění, vyhledávají spíše něco mezi oběma extrémy. Právě takovéto světelné podmínky nabízely prostory suťového lesa. Mezi *helioscyofyty*, společné pro všechny zkoumané vesnice, patřily tyto druhy.: *Anthriscus sylvestris*, *Betula pendula*, *Calamagrostis arundinacea*, *Ficaria verna*, *Galium aparine*, *Impatiens noli-tangere*, *Rubus idaeus*, *Sambucus nigra*, *Senecio fuschii*, *Symphoricarpos albus* a *Urtica urens*.

Druhou nejvíce zastoupenou skupinou byly *heliofyty*, které představovaly průměrně 13 % nalezených druhů (Rozmezí čísel 8 – 10). Tyto rostliny vyžadují pro svůj růst velké množství světla, a proto se velice často vyskytovaly na okrajích cest a silnic. Z nalezených zástupců, společných pro všechny vesnice, byly *Cirsium arvense*, *Festuca pratensis*, *Plantago major*, *Tanacetum vulgare*, *Trifolium repens* a *Tussilago farfara*. Některé světlomilné druhy využívaly také toho, že na jaře byla v listnatém lese půda, kvůli částečnému olistění stromů, dobře osvětlena, a proto kvetly již brzy z jara (ŠULA, 1976) např. *Caltha palustris* (Obr. 57 v přílohách).

Nejméně nalezených zástupců patřilo do skupiny stínomilných rostlin. Pro tyto druhy je charakteristické, že pro svůj růst potřebují úplné či částečné zastínění (rozmezí čísel 1 – 4), nalezeny byly například tyto druhy: *Dryopteris filix-mas*, *Mercurialis perennis* a *Oxalis acetosella*.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	n
Valtířov	0 %	0 %	4 %	16 %	4 %	20 %	28 %	14 %	0 %	14 %
Pila	1 %	0 %	2 %	12 %	6 %	20 %	31 %	11 %	1 %	16 %
Mýtnice	0 %	0 %	1 %	15 %	3 %	20 %	33 %	15 %	1 %	12 %
Korytany	0 %	1 %	3 %	20 %	6 %	10 %	32 %	13 %	1 %	14 %
Lískovec	0 %	0 %	1 %	10 %	8 %	18 %	33 %	13 %	1 %	16 %

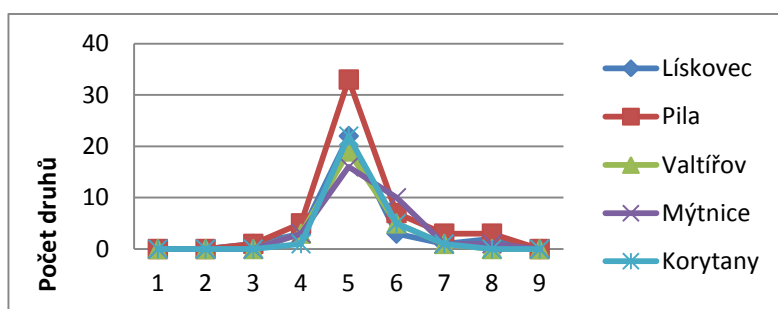
Obr. 17: Zastoupení rostlinných druhů ve zkoumaných vesnicích

4.5.2. Teplota

Dalším limitujícím faktorem pro růst rostlin je teplota, dle toho jaký teplotní rozsah rostlina potřebuje k zajištění svých fyziologických funkcí, můžeme dle Slavíkové (1986) vylíšit tyto dvě kategorie:

1. Termofyty (teplomilné rostliny). Tyto druhy snášejí vysoké teploty.
2. Psychrofyty (chladnomilné rostliny). Tento druh rostlin potřebuje pro svůj růst velmi nízké teploty.

Na následujícím grafu (Obr. 18), je patrné, že na zkoumaných lokalitách jednoznačně převládaly druhy, které pro svůj život vyžadovaly mírně teplé podmínky (rozmezí čísel 5 – 6). Tyto rostliny tvořily jakýsi kompromis mezi oběma kategoriemi a měly poměrně širokou teplotní toleranci. Počet nalezených druhů se ve vesnicích pohyboval v rozmezí čísel 16 – 33. Rostliny společné pro všechny vesnice byly: *Aegopodium podagraria*, *Calamagrostis arundinacea*, *Fraxinus excelsior*, *Galium aparine*, *Geum urbanum*, *Impatiens noli-tangere* a *Sambucus nigra*. Druhou nejvíce zastoupenou skupinou byly teplomilné rostliny (rozmezí čísel 7 – 8). Do této skupiny patřily hlavně dřeviny, byly jimi: *Cornus mas*, *Juglans regia*, *Malus domestica* a *Syringa vulgaris*. Nejméně zastoupenou skupinou byly chladnomilné rostliny (rozmezí čísel 3 - 4), z nalezených zástupců do této kategorie byly zařazeny *Alchemilla vulgaris*, *Alnus incana*, *Gymnocarpium dryopteris*, *Heracleum mantegazzianum*, *Chrysosplenium alternifolium*, *Picea abies*, *Sambucus racemosa*, *Stellaria nemorum* a *Symphoricarpos albus*.

Obr. 18: Teplotní nároky rostlin v jednotlivých vesnicích

Legenda:

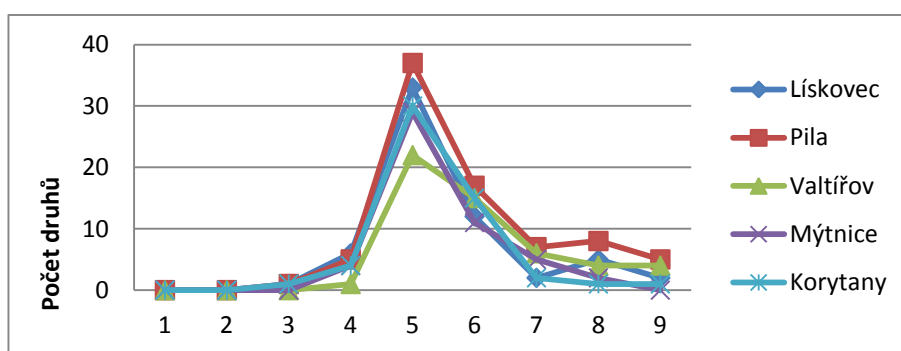
1 a 2 - rostliny vyžadující nízké teploty; 3 a 4 – chladnomilné rostliny; 5 a 6 – přechodné rostliny; 7 a 8 – teplomilné rostliny; 9 a 10 – rostliny vyžadující vysoké teploty

4.5.3. Půdní vlhkost

Posledním ze zkoumaných ukazatelů je půdní vlhkost. Voda je pro život rostliny rovněž nepostradatelná. Slavíková dělí rostliny v závislosti na jejich vodním režimu na tyto kategorie (SLAVÍKOVÁ, 1986):

1. Hydrofyty (vodní rostliny) – jedná se o rostliny, které rostou ve vodě. Dělí se na:
 - a) *submerzní* (zcela ponořené ve vodě)
 - b) *natantní* (vzplývající na vodní hladině).
2. Hygrofyty – rostliny, které rostou na mokřích až zbahněných půdách.
3. Mezofyty – vyžadují pro svůj růst mírně vlhké půdy.
4. Xerofyty (suchomilné rostliny) – tyto druhy rostou na suchých půdách.

Na zkoumaných lokalitách se přirozeně vyskytovaly podhorské typy půd, převažovaly zde hnědé půdy, hnědé půdy oglejené a pseudogleje (KOZÁK, 2009). Tomu také odpovídala skladba zmapovaných druhů (Obr. 19), dominovaly zde rostliny, které pro svůj růst potřebovaly mírně vlhké druhy půd (rozmezí čísel 5 – 6). Jsou jimi např. *Aegopodium podagraria*, *Carex brizoides*, *Frangula alnus*, *Galium aparine*, *Chrysosplenium alternifolium* a *Impatiens noli-tanger*. Podél protékajících potoků se přirozeně vyskytovaly hygrofytní rostliny (rozmezí čísel 1- 4), patřily mezi ně především *Alnus glutinosa*, *Angelica sylvestris*, *Mentha longifolia* (Obr. 55 v přílohách), *Petasites hybridus*, *Salix fragilis* a *Scirpus sylvaticus*.

Obr. 19: Vlhkostní nároky rostlin v jednotlivých vesnicích

Legenda:

1 až 4 – vlhkomilné rostliny (hygrofyty); 5 a 6 – rostliny mírně vlhkých půd (Mezofyty); 7 až 10 – suchomilné rostliny (xerofyty)

4.6. Životní strategie

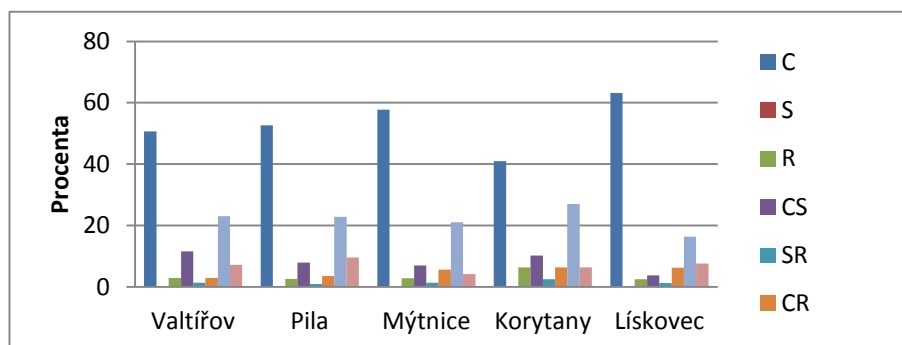
= soubory vlastností, výhodné pro přežití populace v daných ekologických podmínkách. Mezi tyto vlastnosti se řadí např. rychlost tvorby biomasy, nároky na výživu, výška rostliny, produkce semen, schopnost regenerace... (SLAVÍKOVÁ, 1986). Moravec dělí životní strategie (podle práce Grimme) do třech hlavních skupin (MORAVEC, 1994), jsou jimi:

1. Ruderální stratégové: tyto rostliny mají vlastnosti, díky kterým se mohou dobře adaptovat na disturbanční procesy.

2. Konkurenční stratégové: tyto druhy vykazují vlastnosti, díky kterým mohou ostatním rostlinám dobře konkurovat. Vyhledávají místa, kde je minimum narušování.

3. Stres snášející stratégové: Rostliny, které se adaptovaly na růst v místech s nepříznivými podmínkami pro ostatní druhy.

Na zkoumaných lokalitách jednoznačně dominovaly C – stratégové, kteří zde zaujímaly více než 40 % všech nalezených druhů (Obr. 20). Z výčtu vlastností, které se uplatňovaly v konkurenčním boji, byly: značná výška, vysoká schopnost větvení, velké listy, rychlá růstová rychlost a dlouhověkost (SLAVÍKOVÁ, 1986). Do C – stratégů patřily např. *Fraxinus excelsior*, *Mentha longifolia*, *Symphoricarpos albus* a *Urtica dioica*. Druhou nejvíce početnou skupinou byla CSR – strategie, s touto strategií byly nalezeny například tyto druhy: *Anemone nemorosa*, *Caltha palustris*, *Carex brizoides*. Ze zkoumaných skupin nebyl zaznamenán ani jediný S – stratég, mohlo to být zapříčiněno tím, že zde nedocházelo k degradaci půdy, která by umožňovala jejich adaptaci na nepříznivé stanoviště.

Obr. 20: Životní strategie zkoumaných vesnic

Legenda:

C – konkurenční stratégové; **R** – ruderální stratégové; **S** – stres tolerantní rostliny; **CS**, **CR**, **SR** – kombinace dvou strategií; **CSR** – kombinace tří strategií.

4.7. Životní formy

Životními formami se rozumí morfologicky – funkční adaptace nadzemních i podzemních částí rostlin na nepříznivé podmínky prostředí (SLAVÍKOVÁ, 1986). Nejznámější členění životních forem pochází z roku 1905 a vypracoval ho RAUNKIAER, jehož hlavní rozdělení se nachází níže pod textem tohoto odstavce (SLAVÍKOVÁ, 1986).

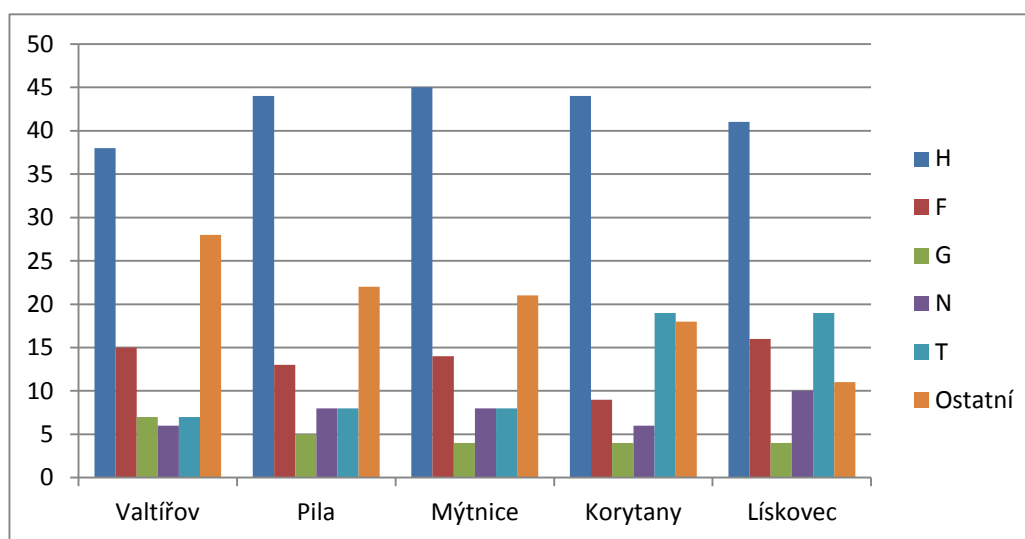
Na základě toho, jak si jednotlivé druhy rostlin chrání své obnovovací orgány před nepříznivým ročním obdobím, můžeme podle RAUNKIAERA vylíčit šest základních kategorií (SLAVÍKOVÁ, 1986), jsou jimi:

1. Epifyty: Obnovovací orgány mají ve výšce 30 cm nad zemí, rostou na fanerofytických rostlinách.
2. Fanerofyty: vysoké dřeviny, které mají obnovovací orgány uloženy ve výšce více než 30 cm nad zemí.
3. Chamaefyty: obnovovací pupeny mají pod povrchem až do hloubky 30 cm.
4. Hemikryptofty: obnovovací orgány mají uloženy při povrchu půdy.
5. Kryptofty: nepříznivé období přečkávají v podzemních orgánech, dělí se na
 - a) Geofyty: obnovovací orgány v podobě hlíz a cibulí
 - b) Helofyty a hydrofyty: obnovovací orgány uloženy pod vodou
6. Terofyty: Nepříznivé podmínky přečkávají v podobě semen a výtrusů.

Dominantní zastoupení mají na sledovaných lokalitách *hemikryptofyt* (Obr. 21a). Tyto druhy zde dosáhly téměř 40% podílu nalezených druhů rostlin, patří mezi ně např. *Anthriscus sylvestris*, *Calamagrostis epigejos*, *Plantago major*.... Druhou nejvíce nalézanou životní formou byla u vesnic Valtířov, Pila, Lískovec a Mýtnice *fanerofyta*, nejčtenější výskyt vykazovaly druhy *Alnus glutinosa*, *Betula pendula* a *Fraxinus excelsior*. U zaniklé vesnice Korytany zaujímaly *fanerofyta* pouze 8.8 % (Obr. 21b), bylo to způsobeno rozsáhlými terénními úpravami, které proběhly v roce 2012, při kterých byl prostor celé vesnice vymýcen a následně upraven pro vybudování naučných tabulí (Příloha 1: Obr. 36). Velkému zastoupení se zde dostalo také terofytním

roślinám. Tyto druhy se častěji vyskytovaly ve vesnicích Korytany a Lískovec, kde dosahovaly téměř 20 % nalezených druhů. Mezi *terofyta* patří např. *Capsella bursa-pastoris*, *Galium aparine*, *Impatiens noli-tangere*, *Urtica urens*....

Další zjištěnou skupinou se zastoupením vyšším než 8 % druhů byly *nanofanerofyta*, mezi tyto rostliny patří např. *Crataegus laevigata*, *Salix caprea* a *Sorbus aucuparia*. Do skupiny ostatní byly zařazeny druhy životních forem, které zaujímaly méně než 5% nalezených druhů, byly jimi *chamaefyty*, *hydrofity* a dále kombinace předešlých životních forem.

Obr. 21a: Zastoupení životních forem na zkoumaných lokalitách

	H	F	G	N	T	Ostatní
Valtířov	38 %	14.5 %	7 %	5.8 %	7 %	27.7 %
Pila	44 %	13 %	5 %	8 %	8 %	22 %
Mýtnice	45 %	13,7 %	4 %	8 %	8 %	21.3 %
Korytany	44 %	8.8 %	4 %	6 %	19 %	18.2 %
Lískovec	41 %	15.6 %	3.6 %	9.6 %	18.8 %	11.4 %

Obr. 21b: Zastoupení životních forem na zkoumaných lokalitách v procentech

Legenda:

H – hemikryptofyt; **F** – fanerofyt; **G** – geofyt; **N** – nanofanerofyt; **T** – terofyt

4.8. Invazní druhy

Zvláštní zřetel byl brán na přítomnost invazních druhů rostlin. Jedná se o druhy, které jsou na našem území nepůvodní a dostaly se k nám až po objevení Ameriky. Tyto rostliny mohou mít katastrofální následky pro naši krajinu, dokážou totiž velmi rychle vyprodukovat velké množství semen, které záhy rychle vyklíčí, a tím konkurují našim původním druhům, které tímto způsobem velmi efektivně vytlačují.

Na zkoumaných lokalitách bylo zmapováno celkem 12 druhů invazivních rostlin. Většina z nich lemovala komunikace, které vedou napříč vesnicemi např. *Cytisus scoparius*, *Heracleum mantegazzianum* a *Tanacetum vulgare*, naopak nejméně invazních druhů bylo nalezeno v rozsáhlých homogenních porostech původní vegetace. Nejvíce invazních druhů bylo nalezeno ve vesnici Pila (8 druhů), domnívám se, že je to způsobeno tím, že se obec nachází v blízkosti silnice, která vede na hraniční přechod Lučina. Ve vesnici Lískovec bylo zmapováno celkem sedm druhů těchto rostlin, může to být dáno tím, že tato zaniklá obec stojí v bezprostřední blízkosti poměrně frekventované silniční komunikace, která udržuje spojení mezi obcemi Rybník a Nemanice.

Druh	Valtířov		Pila		Mýtnice		Koryt.		Lískovec	
	P	TS	P	TS	P	TS	P	TS	P	TS
<i>Aster novi-belgii</i>	0	-	0	-	1	IV	0	-	1	II
<i>Ballota nigra</i>	0	-	1	II	1	II	0	-	1	II
<i>Cytisus scoparius</i>	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
<i>Erigeron annuus</i>	0	-	0	-	0	-	0	-	1	II
<i>Galeobdolon argentatum</i>	0	-	1	I	0	-	1	II	0	-
<i>Heracleum mantegazzianum</i>	0	-	1	II	0	-	0	-	0	-
<i>Impatiens parviflora</i>	0	-	0	-	0	-	1	III	0	-
<i>Matricaria discoidea</i>	0	-	0	-	0	-	1	II	1	II
<i>Symphoricarpos albus</i>	1	IV	1	IV	1	V	1	V	1	IV
<i>Syringa vulgaris</i>	1	III	1	I	1	III	0	-	1	II
<i>Tanacetum vulgare</i>	1	II	1	IV	1	V	1	II	1	II
<i>Tripleurospermum inodorum</i>	0	-	1	I	0	-	1	I	0	-

Obr. 22: Výskyt invazních druhů

Legenda: P – 0 = absence druhu, 1 = prezenze druhu; TS – třída stálosti druhu

Aster novi-belgii – bylina původní v Severní Americe. V České republice poprvé zaznamenaná roku 1850, kdy zde byla pěstovaná jako okrasná rostlina v okolí velkých měst (MLÍKOVSKÝ, 2006). Vyskytovala se ve vesnicích Mýtnice, kde rostla v horní části vesnice (do 30 ex.) a dále ve vesnici Lískovec, u silnice z Rybníka do Nemanic (do 10 ex.).

Ballota nigra - bylina původní ve střední Asii. Nacházela se ve vesnicích Pila (do 20 ex.), Mýtnice (do 20 ex.) a Lískovec (do 20 ex.).

Cytisus scoparius – tento druh byl nalezen ve vesnici Pila (1 ex.).

Erigeron annuus - bylina pocházející ze Severní Ameriky (MLÍKOVSKÝ, 2006). Do Evropy se dostal na začátku 18. století, kdy zde byl vysazován jako okrasná rostlina a později zplaněl a začal se spontánně šířit. Tento druh vyhledává podobně jako ve své domovině světlá, živinami bohatá místa s písčitými až kamenito-hlinitými půdami (JEHLÍK, 1998). Inventarizován ve vesnici Lískovec (do 20 ex.).

Galeobdolon argentatum – u této byliny nebyl zjištěn původ jejího rozšíření. Pravděpodobně se jedná o druh, který byl vyšlechtěný. Roste podél komunikací, na březích vod a stinnějších křovinatých stráních (MLÍKOVSKÝ, 2006). Nalezen byl ve vesnici Pila (do 10 ex.) a Korytany (do 20 ex.).

Heracleum mantegazzianum- bylina pocházející ze Západního Kavkazu, v Čechách byl poprvé pěstován v roce 1862 jako okrasná rostlina v zámeckém parku Lázní Kynžvart (MLÍKOVSKÝ, 2006). K nejtypičtějším stanovištím tohoto druhu patří lemy a příkopy silnic, kdy se semena uchytí na pneumatiky aut a touto cestou se šíří do dalších míst (NIELSEN, 2005). Tato velice agresivní rostlina byla objevena ve vesnici Pila (do 10 ex.), obsahuje látky zvané furokumariny, které způsobují na lidském těle popáleniny (ANDĚRA, 2000) V současné době správa CHKO Český les ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody provádí rozsáhlé mapování tohoto invazního druhu a plánují jeho aktivní likvidaci (PAVLÁSEK, 2008).

Impatiens parviflora – bylina, jejíž země původu je Asie. Nejčastěji osidluje příměstské lesy a lesní lemy v okolí lidských sídlišť. Šíření semen je závislé na antropogenní činnosti (MLÍKOVSKÝ, 2006). Tento druh byl objeven ve vesnici Korytany, kde byla semena nejspíš zavlečena lidskou činností při budování informačních tabulí (do 30 ex.).

Matricaria discoidea - bylina původem ze severovýchodní Asie. Tento druh osidluje výhradně ruderalní stanoviště (MLÍKOVSKÝ, 2006), inventarizován byl ve vesnici Korytany (do 20 ex.) a Lískovec (do 20 ex.), kde v době mapování probíhaly terénní práce.

Symphoricarpos albus – dřevina původní v Severní Americe. Keř vyznačující se rychlým růstem a vytvářením rozsáhlých kolonií (MLÍKOVSKÝ, 2006). Tento druh hojně rostl ve všech zkoumaných vesnicích většinou podél silničních komunikací a dosahoval nejvyšších stupňů abundance (Obr. 41 v přílohách).

Syringa vulgaris – dřevina původní v jihovýchodní Evropě. První písemný záznam o pěstování tohoto okrasného stromu pochází z roku 1852, nicméně jeho první zplanění pochází již z roku 1809. Tento druh se velice dobře šíří pomocí kořenových výmladků a často proniká do xerofilních křovin (MLÍKOVSKÝ, 2006). Inventarizován ve všech zkoumaných vesnicích (do 10 ex.), kromě vesnice Korytany.

Tanacetum vulgare – Vytrvalá bylina pocházející z Palearktické oblasti, jejíž původ druhu není znám. V České republice se vyskytuje hojně v teplých nížinách. Tento druh preferuje světlá a suchá stanoviště (MLÍKOVSKÝ, 2006). Nalezen byl na všech pěti zkoumaných lokalitách, většinou lemoval kamenité cesty, kde se počet exemplářů pohyboval okolo 10 jedinců.

Tripleurospermum inodorum- Jednoletá nebo ozimá bylina pocházející z Palearktické oblasti. V České republice je tento druh poměrně hojný na celém území. Preferuje stanoviště vytvořená člověkem, jako jsou pole, ruminiště, okraje komunikací, odvaly a haldy, výsypky, navážky a obnažená rybníční dna (MLÍKOVSKÝ, 2006). Zmapován byl ve vesnici Korytany, kde se vyskytoval na cestě (do 10 ex.) a dále pak ve vesnici Pila, kde rostl podél silniční komunikace (do 10ex).

Mapovací jednotka	Dominanta	Charakteristika	Syntaxonomické zařazení		
			Třída	Svaz	Asociace
Vlhká tužebníková lada	<i>Filipendula ulmaria</i>	Většinou monodominantní porosty tužebníku, rostoucích podél potoků na dobře úživných bohatých půdách.	Molinio-Arrhenatheretea	Calthion palustris	Lysimachio vulgaris-Filipenduletum ulmariae
Lada vlhkých luk	<i>Carex brizoides</i>	Druhově chudé společenstvo s dominantním druhem <i>Carex brizoides</i> .			Scirpo sylvatici – Caricetum brizoidis
Sekundární trávníky	<i>Tanacetum vulgare</i>	Společenstvo rostlin rostoucích na mírně vlhkých půdách, které jsou většinou mírně obohacené o dusíkaté látky.	Artemisietea vulgaris	Dauco carotae-Melilotion	Tanaceto vulgaris-Artemisietum vulgaris
Porosty nitrofilních druhů	<i>Arctium lappa</i>	Společenstvo, ve kterém jsou zastoupeny nitrofilní dvouděložné byliny		Arction lappae	Arctietum lappae
	<i>Impatiens noli-tangere</i>	Porosty rostoucí na dostatečně úživných vlhkých půdách.		Galio-Urticetea	Impatienti noli.tangere-Stachyon sylvaticae
	<i>Aster novi-belgii</i>	Na zastíněných stanovištích s mírně vlhkými půdami, které jsou bohaté na živiny.	Aegopodion podagrariae		Asteretum lanceolati
Mokřadní olšiny	<i>Alnus glutinosa, Aegopodium podagraria</i>	Společenstvo nacházející se podél vodních v nadmořských výškách od 250 do 500 m.	Carpino-Fagetea	Alnion incanae	Stellario nemorum-Alnetum glutinosae
Mezofilní a suché křoviny	<i>Rubus idaeus</i>	Porosty <i>Rubus idaeus</i> rostoucích hlavně podél cest s příměsí stínomilných bylin.	Rhamno - Prunetea	Sambuco – Salicion capreae	Rubetum idaei

Obr. 23: Stručná charakteristika mapovaných jednotek, jejich syntaxonomické zařazení dle publikací Vegetace České republiky 1, 2, 3 a 4

4.9. Charakteristika zjištěných biotopů

Asociace: *Lysimachio vulgaris-Filipenduletum ulmariae*

Tato asociace zarůstá půdy, které jsou ovlivňovány častým zaplavováním. Společenstvo nejčastěji osidluje vlhké louky, které jsou zcela ponechány ladem, díky tomu dochází k úbytku druhů, což má za následek, že jsou tyto společenstva výrazně monodominantní. Velký přísun živin může společenstvo obohacovat o ruderalní druhy rostlin (CHYTRÝ, 2007). Tato asociace byla zachycena na fytoecologickém snímku číslo devět, pořízeného ve vesnici Pila, kde došlo právě k výraznému nárůstu druhu *Urtica dioica* (Příl. 2 Fytoecologický snímek 9).

Asociace: *Scirpo sylvatici – Caricetum brizoidis*

Společenstvo, kterému určuje vzhled klonální travinná dominantna *Carex brizoides*. Tato asociace je chudá na početnost druhů, mechové patro zpravidla chybí. V minulosti bylo toto společenstvo využíváno jako stelivo pro dobytek, v příhraničních oblastech se vyskytuje na pozemcích, které byly ponechány spontánní sukcesi téměř 50. let. V posledních letech se tento expanzivní druh začal šířit také do prostorů lesů (CHYTRÝ, 2007), jak to zachycuje obrázek 44 (Obr. 44 v přílohách).

Asociace: *Tanaceto vulgaris-Artemisietum vulgaris*

Asociace, v níž dominuje *Artemisia vulgaris* a *Tanacetum vulgare*, v nižších vrstvách bývají zastoupeny ruderalní druhy *Cirsium arvense*, *Heracleum spondylium*, *Rumex obtusifolius* a *Urtica dioica*. Mechové patro se vyvíjí jen zřídka. Společenstvo preferuje osluněná místa s vysychavými nebo mírně vlhkými půdami (CHYTRÝ, 2010), zmapováno bylo ve vesnici Pila, kde se nacházelo na dobře prosluněné louce.

Asociace: *Arctietum lappae*

Společenstvo osidlující polostinná, živinami bohatá stanoviště, která jsou tvořena antropogenními substráty s příměsí šterku nebo kamení. Dominují zde vytrvalé byliny *Arctium tomentosum*, *Arctium lappa*, *Artemisia vulgaris*, v nižších vrstvách také nitrofilní druhy *Urtica dioica* a *Rumex obtusifolius* (CHYTRÝ, 2010). Společenstvo zmapováno ve vesnici Pila, kde se vyskytovalo na rozvalinách zaniklých budov.

Asociace: *Stachyo sylvaticae-Impatiacetum noli-tangere*

Rozsáhlé porosty dosahující délky až několik set metrů čtverečních, tvořené převážně *Impatiens noli-tangere*, které preferují úživné a vlhké půdy. S touto asociací se nejčastěji setkáme na okrajích lesních cest, na lesních průsekách, na zářezích potoků a jiných zastíněných místech (CHYTRÝ, 2010). Toto společenstvo rostlin se hojně vyskytovalo na všech zkoumaných lokalitách a vyskytovalo se podél lesních cest.

Asociace: *Asteretum lanceolati*

Asociace tvořená invazním druhem hvězdnic *Aster lanceolatus* a *Aster novi-belgii*. V nižší vrstvě se vyskytují ruderalní druhy *Artemisia vulgaris* a *Urtica dioica*. Mechové patro je vyvinuto jen vzácně. Toto světlomilné společenstvo se nejčastěji vyskytuje na polopřirozených stanovištích v lemech lužních lesů a na březích vodních toků (CHYTRÝ, 2010). Zmapováno bylo ve vesnici Mýtnice, v horní části vsi (Obr. 37 v přílohách) a ve vesnici Lískovec na břehu protékajícího potůčku.

Asociace: *Stellario nemorum-Alnetum glutinosae*

Společenstvo zahrnující porosty *Alnus glutinosa* a *Fraxinus excelsior*, nacházející se podél menších toků v lesnaté krajině od kolinného do montánního stupně. Vlivem neustálého narušování se zde uplatňují konkurenční druhy, kterými jsou např. *Carex brizoides* a *Urtica dioica* (CHYTRÝ, 2013).

Asociace: *Rubetum idaei*

Společenstvo je tvořeno dominantním druhem *Rubus idaeus* a najdeme ho podél lesních cest. V bylinném patře najdeme druhy snášející zastínění např. *Athyrium filix-femina* a *Poa nemoralis*. Hojně zastoupeno bývá také mechové patro, kde dominuje rod *Brachythecium* (CHYTRÝ, 2013).

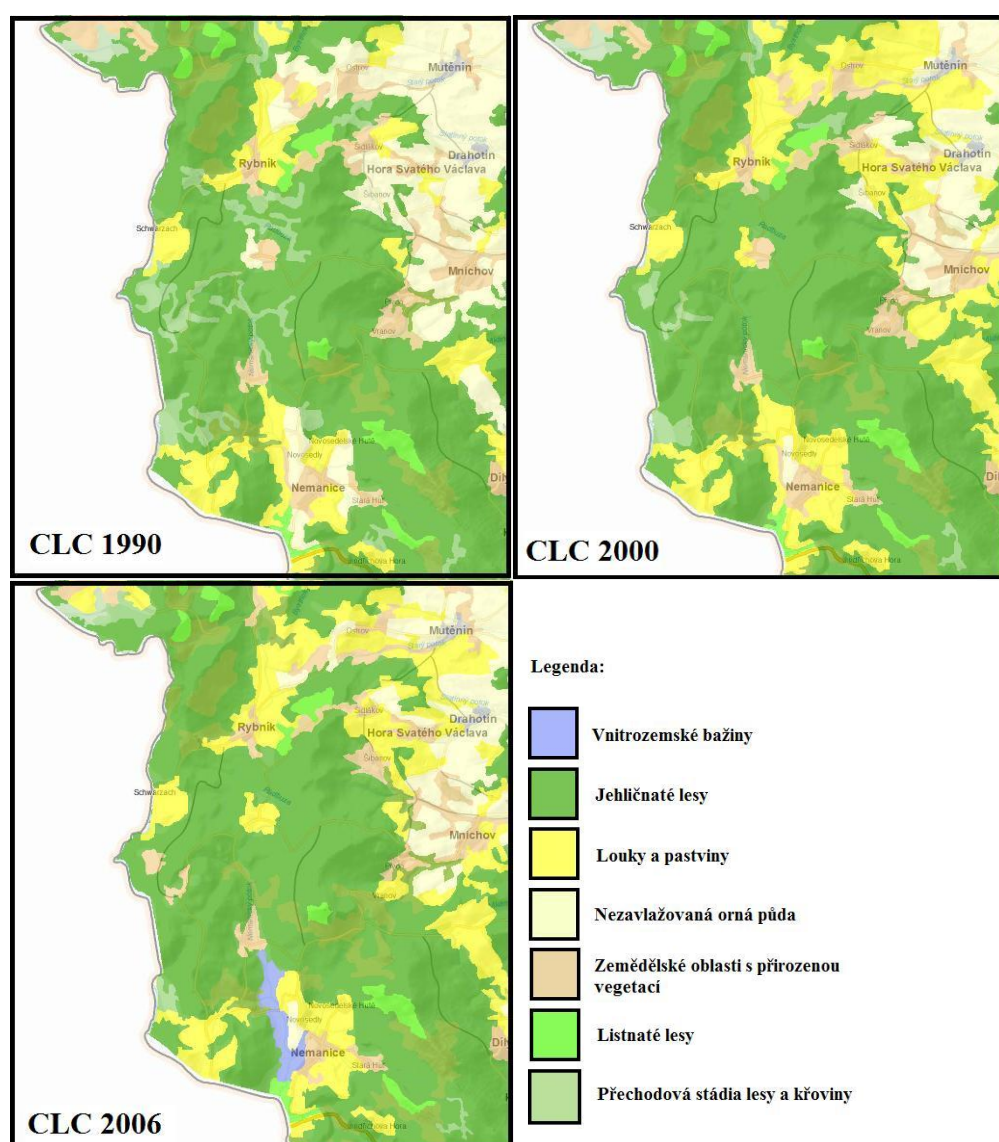
4.10. Změny vegetace na obhospodařovaných plochách v období 1950 – 2013

Během historie prošly zaniklé vesnice mnoha plošnými změnami terénu, v závislosti na jejich socioekonomickém využití. Historické letecké snímky, které jsou volně stažitelné na internetu (www.mapy.kr-plzensky.cz), zobrazují studované enklávy v různých etapách jejich vývoje a lze pomocí nich vysledovat změny v pokryvnosti ploch v rozmezí několika desítek let. Díky tomu lze využívání území klasifikovat do několika tříd, kterými jsou např. orná půda, trvalé kultury, louky a pastviny, lesy, zastavěná území a vodní plochy.

Asi nejrazantnější změny v pokryvnosti ploch, lze vypočítat po odsunu sudetských Němců. Zdejší pole a louky již neměl kdo obhospodařovat, krajina se tak stala opuštěnou, a postupem času většina ploch zarostla přirozenou suťovou a olšovou lesní vegetací s dominancí druhů *Alnus glutinosa* a *Fraxinus excelsior*. V okolí zbořenišť bývalých sídel se vyskytovala společenstva nitrofilního svazu *Aegopodion podagrariae*. Rozvaliny domů a zbytky zahrad byly oproti okolní krajině výrazně obohaceny o živiny, proto pro ně bylo charakteristické, že zcela zarostly nitrofilními druhy *Urtica dioica* a *Aegopodium podagraria* (Obr. 32 v přílohách). Dále se na těchto plochách nacházely náletové dřeviny s dominancí *Sambucus nigra* a *Prunus spinosa*. Razantní změnou prošly také zastíněné plochy, které na některých místech zcela zarostly monodominantním druhem ostřice třeslicovité (*Carex brizoides*). Tento druh se vyznačuje tím, že potlačuje růst dalších rostlin, neboť odumřelá nadzemní biomasa zhoršuje růstové podmínky pro další druhy, a tím zhoršuje sukcesi ke křovinným a stromovým formacím (CHYTRÝ, 2007). Bývalé cestičky, vedoucí napříč zaniklými vesnicemi, byly porostlé sešlapovými druhy s výskytem *Lolium perenne*, *Poa annua*, *Plantago major* a *Plantago lanceolata*. V některých zaniklých vesnicích se vyskytovaly antropogenní vodní plochy (rybníčky), které zarostly hydrofytyckými rostlinami, zejména pak litorálními druhy *Phragmites australis*, *Persicaria hydropiper* a *Persicaria lapathifolia*. V důsledku zvýšeného transportu osob a zboží (pokácené stromy) se podél poměrně dosti frekventovaných silnic, lemujících zaniklé obce šířily invazní druhy rostlin. Vyskytovaly se zde společenstva třídy *Galio-Urticetea* a *Artemisietea vulgaris* především asociace *Tanaceto vulgaris-Artemisietum vulgaris* a *Asteretum lanceolati*, ve kterých dominoval druh *Aster novi – belgii* (Obr. 37 v přílohách). Vysokou třídu stálosti vykazoval také *Symphoricarpos albus* (Obr. 41 v přílohách), který rostl podél cest.

V souvislosti se změnami pokrývnosti ploch se často zmiňují termíny: Land Use a Land Cover. Termínem Land Use se rozumí plochy vztahující se k lidským aktivitám (průmyslová plocha, obydlená plocha...) naproti tomu pojem Land Cover označuje morfologické schéma plochy (NOVOTNÁ, 2011)

Pokrývnost ploch nemusíme studovat pouze terénním mapováním, dají se také využít družicové snímky Landsat Thematic Mapper, které byly zpracovávány v projektech CORINE Land Cover, IMAGE 2000 a GMES ((www.mapy.kr-plzensky.cz), jejichž výsledné mapy si lze prohlédnout níže pod textem (Obr. 24a, Obr. 24b, Obr. 24c).

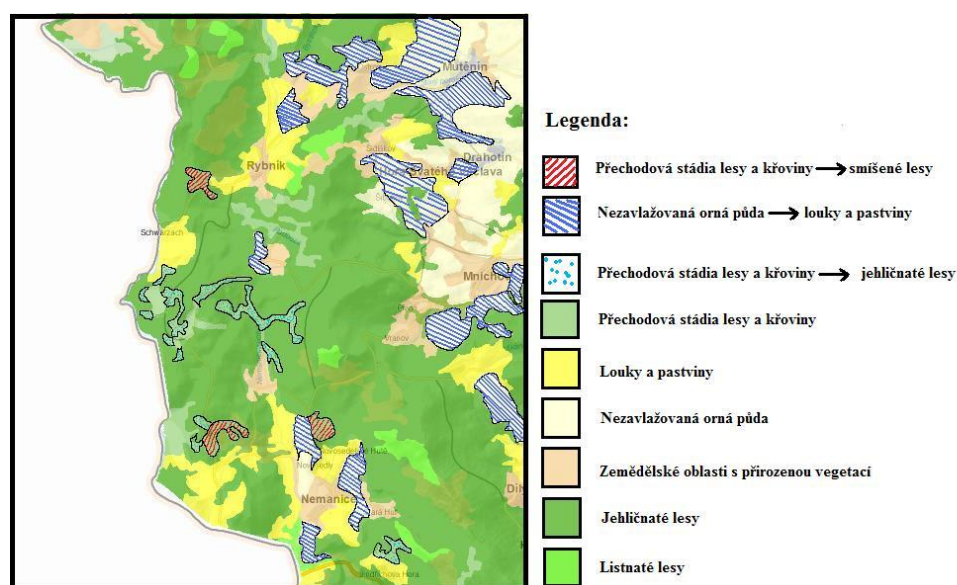

Obr. 24a, 24b, 24c: Mapy CORINE Land Cover 1990, 2000 a 2006
(zdroj: www.mapy.kr-plzensky.cz)

Projekt CORINE je realizován Evropskou agenturou pro životní prostředí od roku 1985. Zdrojová data pochází z družice LANDSAT, snímky pro CLC 1990 pochází z let 1986 – 1995 a jsou v měřítku 1 : 100 000. Výsledkem bylo vytvoření bežešvé databáze CORINE Land Cover (CLC) s klasifikací do 44 tříd (NOVOTNÁ, 2011). V rámci projektu IMAGE2000 byly zpracovány satelitní snímky nasnímané v roce 1999, tento projekt vytvořil podklad pro aktualizaci změn krajinného pokryvu během deseti let. V roce 2006 došlo k další aktualizaci CORINE Land Cover v rámci projektu GMES (Global Monitoring for Environment and security) (NOVOTNÁ, 2011).

Analýzou družicového snímku bylo vyhodnoceno, že více jak 50 % studovaného území překrývaly v roce 1990 jehličnaté lesy, druhou nejvíce zastoupenou složkou pokrývnosti ploch byla orná půda, která se nacházela hlavně v místech doposud stávajících vsí. V okolí zaniklých sídel se začala uplatňovat spontánní sukcese a vznikaly tak přechodová stádia mezi lesy a křovinami (Obr. 25), která v pozdějších letech vyústila do stádia klimaxu jehličnaté a smíšené lesy.

Největších změny mezi lety 1990 – 2000 lze vypočítat v nižším zastoupení zemědělských ploch, to se také podepsalo na rázu krajiny. Místo orné půdy se uplatňoval management zemědělského hospodaření, kdy bylo preferováno především zvýšení podílu travnatých ploch. Takto pozměněná krajina se dochovala i v následujících letech, svědčí o tom třetí snímek zobrazující rozvrstvení ploch v roce 2006 (Obr. 24c), který je až na pár nepatrných změn podobný stavu z roku 2000.

Obr. 25: Snímek zachycující změnu krajinného pokryvu mezi lety 1990 -2000

4.11. Zajímavé druhy

Daphne mezereum

Českým názvem lýkovec jedovatý, je asi 120 cm vysoký keř, který kvete od března do dubna (Obr. 26b). Jsou pro něj charakteristické silně vonící růžové květy, které se pak mění na červené šťavnaté peckovičky (Obr. 26a). Celá rostlina je silně jedovatá. Smrtná dávka pro zdravého dospělého jedince může být 9 až 12 bobulí (SPOHNOVÁ, 2010). S touto rostlinou se lze setkat na Domažlicku a Tachovsku, kde roste v listnatých lesích. Zmapována byla např. v obcích: Nová ves, Diana, Závist, Vranov...(MUDRA, 2007). Tento druh se nachází na Červeném seznamu chráněných rostlin, kde je uveden v kategorii C4 jako vzácnější rostlina, která je méně ohrožena a vyžadující další pozornost (PROCHÁZKA, 2001).

Ze zkoumaných lokalit se lýkovec nacházel v zaniklé obci Korytany, kde ho ještě před vystavením naučné stezky natočil na video Vojtěch Kotlan (<http://www.dobrohost.cz/korytany>). Jeho přítomnost byla potvrzena také v roce 2013, kdy zde probíhalo mapování v rámci diplomové práce (VIOVÁ, 2013). Nacházel se v okolí vodojemu, kde se počet exemplářů pohyboval okolo 30 jedinců.

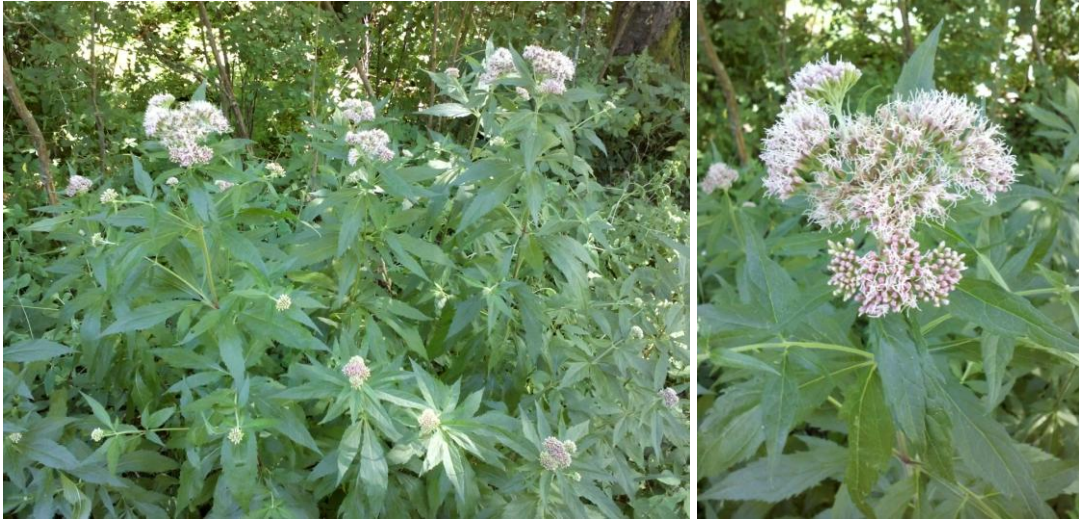

Obr. 26a: Plody lýkovce (vlevo), 26b: květy lýkovce z jara (vpravo)

Eupatorium cannabinum

Jedná se až o 150 cm vysokou bylinu, která má květy uspořádané do chocholičnaté laty. Stejně jako lýkovec, i sadec konopáč je jedovatý, obsahuje totiž pyrolizidinové alkaloidy, které poškozují játra a mohou vyvolat rakovinu (SPOHNOVÁ, 2010).

Tato rostlina se vyskytovala na území bývalé vsi Pila, kde rostla podél cesty, ve větších skupinách (Obr. 27).

Obr. 27: Sadeček konopáč, foto: P.Viová

4.12. Zhodnocení dosavadního managementu

Na dobových snímcích je patrné, že i přes nepříznivé podmínky krajiny (vyšší poloha, složitý reliéf...), byl Český les hojně využíván jak v oblasti zemědělství, tak i v oblasti průmyslu. V důsledku politických událostí v roce 1948 došlo k útlumu lidské činnosti na mnoha místech Českého lesa. Tento zásah měl paradoxně pozitivní dopad na místní krajinu. Na loukách a rozvalinách zaniklých domů, které ležely ladem téměř 40 let, mohla tak proběhnout spontánní sukcese, která je dnes předmětem zájmu mnoha přírodovědců. Pokud bychom ponechaly zaniklé vesnice zcela bez zásahu člověka, mohlo by dojít k zarůstání těchto míst náletovými dřevinami a nepůvodními rostlinami, jejichž růst by tak mohl ovlivnit původní skladbu vegetace a někdy také vytlačovat kriticky ohrožené druhy rostlin, které se na těchto místech vyskytují (DUDÁK, 2006). Zdejší území má předpoklady pro širokou škálu různých využití, jsou jimi např. horská turistika, sportovně rekreační a kulturně poznávací akce cestovního ruchu, wellness pobyty, ochrana ohrožených druhů, budování rodinných farem, vzdělávací výzkumy...(VALTR, 2009).

Hlavním cílem ochrany přírody a managementu je trvale udržitelný rozvoj v regionu, významnou roli při určování regionální politiky by měla mít místní lidská populace (BOHÁČ, 2003). Předpokladem pro volbu vhodného managementu je shromáždit co nejvíce informací o místní fauně a flóře s ohledem na půdní, hydrobiologické a klimatické poměry. Odborné výzkumy jsou koordinovány Správou NP a CHKO Šumava, a to prostřednictvím Útvaru ochrany přírody. Podílejí se na něm jednak výzkumní pracovníci z biologického oddělení Útvaru ochrany přírody, ale také řada odborníků z výzkumných ústavů a vysokých škol (MÁNEK, 2000).

V současnosti je jedním z nejdůležitějších úkolů obnova infrastruktury v těchto oblastech, dále pak úprava dříve urbanizovaných lokalit a jejich přílehlých silnic a turistických cest, vytipování potencionálních turistických cílů, zajištění parkovacích míst, popřípadě vybudování penzionů pro přenocování a stánků s občerstvením a suvenýry (VALTR, 2009).

Jedním ze způsobu managementu, který je aplikován v Českém lese, je obnovení zemědělského hospodaření. Po privatizaci, byly pozemky navráceny zpět do soukromého vlastnictví a jejich majitelé postupně přeměňovali ornou půdu

na pastvu pro dobytek. V roce 2005 tvořila zemědělsky obhospodařovaná půda v CHKO Český les cca 15% z celkové oblasti a z toho orná půda pouze 1 % (www.ochranaprirody.cz). Tak tomu bylo také ve zkoumané vesnici Valtířov, kde v bezprostřední blízkosti zaniklé vesnice vznikl pastevní areál pro chov skotu (Obr. 40 v přílohách).

Nezastupitelnou roli pro udržení trvalého rozvoje má široká veřejnost, která se může angažovat v dílčích úkolech, kterými jsou např. podpora místního ekologického zemědělství, monitoring a likvidace invazních druhů rostlin, zmírnění nepříznivých vlivů na studovaných lokalitách nebo ochrana druhů a významných stanovišť. Je proto v zájmu Útvaru ochrany přírody a ministerstva Životního prostředí zlepšit informovanost a povědomí, zejména místních obyvatel, o významu těchto území, a to v oblasti ochrany fauny a flóry zaniklých obcí. Pro tento druh managementu je využíváno mnoha různých nástrojů, jsou jimi: přednášky, internet, odborné publikace (např. časopis *Silva Gabreta*), budování naučných stezek či odborné exkurze, které se v poslední době těší velkému zájmu. Na Domažlicku se 19. 5. 2012 takto uskutečnila exkurze do zaniklých obcí, kterou pořádalo domažlické Environmentální centrum a vedl ji místní historik Zdeněk Procházka. Desítky zájemců si tak mohli na vlastní oči prohlédnout největší zaniklou ves Pleš, kde se seznámily s historií těchto míst, dále pak Mostek, kde byla k vidění bobří hráz, či obec Hraničná, ve které se nacházely opuštěné budovy bývalé pohraniční stráže (Obr. 45 v přílohách) (www.envic.cz).

Správa CHKO Český les si dále kladla za cíl podpořit rozvoj šetrné turistiky a cestovního ruchu na území Českého lesa. Velmi zdařilá práce v této oblasti managementu byla zaznamenána v zaniklé obci Korytany. Za podpory Evropské unie zde proběhly na podzim roku 2012 rozsáhlé terénní úpravy (Obr. 36 v přílohách), které odkryly sklepení domů a nezakryté studny. Na jaře roku 2013 se po areálu bývalé vsi vybudovaly informační a pamětní tabule, které informovaly veřejnost o pochmurné historii této vesnice (Obr. 35 v přílohách). Plán územní studie Český les zahrnuje také návrh na úpravu lokalit zaniklých sídel, který počítá s obnovou některých sakrálních památek, jedná se zejména o křížky, kapličky, hřbitovy, boží muka či obnova některých objektů např. vodních náhonů a bývalých vojenských budov (VALTR, 2009).

5. DISKUZE

5.1. Porovnání sledovaných lokalit

Na základě nejčastěji se vyskytujících druhů rostlin, byly všechny sledované lokality zařazeny do biotopu L2.2 Údolní jasanovo-olšové luhy. Typickými zástupci, vyskytujícími se ve všech zkoumaných vesnicích, byly z *fanerofytických* druhů *Alnus incana*, *Fraxinus excelsior* a *Acer pseudoplatanus*. V bylinném podrostu se často uplatňoval monodominantní druh *Carex brizoides*, nebo *Urtica dioica*. Poměrně dosti hojně se také vyskytovaly druhy: *Aegopodium podagraria*, *Impatiens noli-tangere*, *Lamium maculatum*, *Senecio fuschii* a *Scrophularia nodosa*. Na podmáčených místech zaniklých obcí se vyskytovaly podél vodotečí olšiny s dominantním zastoupením *Alnus glutinosa* doprovázená v bylinném patře vlhkomilnými druhy: *Caltha palustris*, *Impatiens noli-tangere* a *Filipendula ulmaria*.

Celkově bylo nalezeno 162 druhů rostlin, které byly zařazeny do 55 čeledí. Mezi nejčastěji se vyskytující čeledi patřily: *Asteraceae* (24 druhů), *Rosaceae* (16 druhů) a *Poaceae* (13 druhů). Počet nalezených druhů v jednotlivých vesnicích zobrazuje obrázek 28 (Obr. 28).

Název vesnice	Počet nalezených druhů
Valtířov	69
Pila	118
Mýtnice	73
Korytany	79
Lískovec	83

Obr. 28: Počet druhů ve zkoumaných lokalitách

Nejvíce druhů bylo nalezeno ve vesnici Pila, důvodem mohlo být, že tato zaniklá obec byla co do rozlohy ze všech zkoumaných lokalit největší, dále také proto, že zde bylo na rozdíl od ostatních vesnic větší množství rozdílných stanovišť, které umožňovaly růst větší škále rostlinných druhů (protékající potůčky, rybníky, louky, suťové rozvaliny budov, frekventované úseky silnic, cesty s invazními druhy rostlin...). Naopak nejméně druhů bylo zaznamenáno ve vesnici Valtířov, neboť většina území zaniklé vsi byla přeměněna na pastvu pro dobytek (Obr. 40 v přílohách), ze zaniklé vesnice se dochovala asi tak 1/3 území z původní plochy.

Vesnice vykazují stejné ekologické podmínky na světlo, teplotu a pH, dokazují to obrázky 16, 18 a 19 (Obr. 16, Obr. 18 a Obr. 19), ve kterých se studované lokality jednoznačně shodují. Dominantní většina nalezených druhů byla zařazena do skupiny *helioscyofytických* rostlin, kterým odpovídala stupnice čísel v rozmezí 4-7 dle Franka a Klotze (FRANK a KLOTZ, 1990). Polostínomilné rostliny osidlující všechny vesnice byly: *Acer pseudoplatanus*, *Aegopodium podagraria*, *Anthriscus sylvestris*, *Betula pendula*, *Calamagrostis arundinacea*, *Fraxinus excelsior*, *Galium aparine*, *Geum urbanum*, *Impatiens noli-tangere*, *Rubus idaeus*, *Sambucus nigra*, *Senecio fuschii*, *Symphoricarpos albus* a *Urtica urens*.

Shodné nároky měly také druhy na teplotu prostředí. Nejčastěji se tu objevovaly rostliny, které preferovaly spíše mírně teplé podmínky. Druhy s hodnotou čísla 5 dle Franka a Klotze (FRANK a KLOTZ, 1990), které byly nalezeny ve všech sledovaných vesnicích: *Calamagrostis arundinacea*, *Fraxinus excelsior*, *Galium aparine*, *Geum urbanum*, *Impatiens noli-tangere* a *Sambucus nigra*.

Posledním sledovaným ekologickým ukazatelem byla půdní vlhkost, také tady se lokality svými nároky shodovaly a dominovaly zde převážně rostliny vlhkomilnějšího charakteru, mezi které patřily: *Anthriscus sylvestris*, *Calamagrostis arundinacea*, *Dryopteris filix-mas*, *Geum urbanum*, *Plantago major*, *Rubus idaeus*, *Sambucus nigra*, *Senecio fuschii*, *Symphoricarpos albus* a *Urtica urens*.

Lokality lze také vzájemně porovnávat z hlediska výskytu invazních rostlin, kterých bylo zmapováno celkem 12 druhů. Společnými zástupci pro všechny vesnice byly *Symphoricarpos albus* a *Tanacetum vulgare*. Všech 12 druhů rostlin se vyskytovalo a šířilo podél komunikací, vedoucích podél či napříč zaniklými obcemi. Nejvíce jich bylo zaznamenáno ve vesnici Pila, ve které bylo nalezeno celkem 8 druhů těchto rostlin, byly jimi: *Ballota nigra*, *Cytisus scoparius*, *Galeobdolon argentatum*, *Heracleum mantegazzianum*, *Symphoricarpos albus*, *Syringa vulgaris*, *Tanacetum vulgare* a *Tripleurospermum inodorum*. Napříč touto vesnicí vedla poměrně dosti frekventovaná silnice, která směřovala až k hraničnímu přechodu Lučina, což mohl být důvodem zvýšeného počtu invazivních rostlin na tomto území. Nejméně nalezených invazních druhů bylo zmapováno ve vesnici Valtířov (3 druhy), která se nacházela u nejméně frekventované komunikace, v porovnání se všemi studovanými lokalitami.

5.2. Srovnání lokalit s jinými lokalitami

V tomto úseku práce byly zkoumané lokality porovnávány se zaniklými vsi Hraničná a Pleš, které byly v roce 2009 botanicky prozkoumány Janou Rolkovou (ROLKOVÁ, 2009). Autorka se ve své diplomové práci zabývala vývojem vegetačního a krajinného pokryvu v opuštěném pohraničí Českého lesa a to konkrétně v obcích Hraničná, Pleš, Závist, Česká Ves, Hraničky, Jedlina a Stará Knížecí Huť (ROLKOVÁ, 2009). Vybrané dvě zaniklé vesnice jsem si zvolila z toho důvodu, že jsem je v minulosti již několikrát sama navštívila.

5.2.1. Hraničná

Tato zaniklá ves měla podobný osud jako moje lokality, počátkem 50. let byla nařízena demolice budov. Plošné likvidaci bylo ušetřeno pouze několik staveb, které byly využívány pro potřeby pohraniční roty (PROCHÁZKA, 2007) (Obr. 45 v přílohách). Po pádu komunistického režimu byly tyto budovy opuštěny a ponechány ladem (ROLKOVÁ, 2009).

Vesnice Hraničná měla stejně jako moje lokality území bez managementu (ROLKOVÁ, 2009), proto i naprostá většina zmapovaných porostů byla podobná druhové skladbě zaniklých obcí Pila, Mýtnice a Lískovec. Vlivem sukcese došlo na rozvalinách budov stejně jako na mých studovaných enklávách k postupnému zarůstání ploch dřevinami. Vyskytovaly se zde nitrofilní keře druhu *Sambucus nigra* s podrosty *Aegopodium podagraria*, *Anthriscus sylvestris* a *Urtica dioica*. Na vlhčích místech se vyskytoval monodominantní druh *Carex brizoides*, který dočasně zpomalil nástup dřevin na dané lokalitě (ROLKOVÁ, 2009).

5.2.2. Pleš

Největší zaniklá vesnice, nacházející se na Domažlicku, v roce 1930 zde stávalo 105 usedlostí (PROCHÁZKA, 2007). Stejně jako u vesnice Hraničná, i zde byla po 2. světové válce nařízena demolice naprosté většiny domů, (PROCHÁZKA, 2007). Zachovaly se pouze budovy, kde sídlila rota pohraniční stráže. V současnosti slouží území bývalé osady Pleš jako upomínka na zaniklé vsi. Je zde například k vidění starý hřbitov (Obr. 43 v přílohách) a hostinec, který byl přestavěn z budovy bývalé hájovny (PROCHÁZKA, 2007).

Ve vesnici Pleš byl uplatňován částečný management. Zemědělská plocha byla, stejně jako tomu bylo u obce Valtířov, převedena na pastviny pro skot. Bezlesí zde tvoří až 75 % celkového území, což byl hlavní rozdíl mezi mnou studovanými lokalitami a zaniklou vsí Pleš. Pouze v místech, které byly zcela ponechány ladem, došlo ke spontánnímu zarůstání dřevinami (ROLKOVÁ, 2009). Na rozvalinách dominuje dřevina *Fraxinus excelsior*, která je v podrostu bylin doplňována nitrofilními porosty s převažujícím zastupením *Urtica dioica*. Ve své práci se Rolková zmiňuje o nálezů několika jedinců invazního druhu *Heracleum mantegazzianum* (ROLKOVÁ, 2009), jehož výskyt byl zaznamenán také mnou, a to ve vesnici Pila. Z invazních druhů se autorka zmiňuje ještě o nálezů *Reynoutria sachalinensis*, která se na mých lokalitách nevyskytovala.

Závěrem lze říci, že vlivem sukcese se většina území zaniklých sídel, kde neprobíhal management, změnila v klimaxové stádium les.

6. ZÁVĚR

Cílem této diplomové práce bylo provést botanický průzkum zaniklých obcí Korytany, Valtířov, Mýtnice, Pila a Lískovec. Terénní výzkum probíhal po dobu 1 kalendářního roku a výsledkem této činnosti bylo vytvoření kompletního druhového soupisu, který byl pak dále zpracováván (Obr. 63 v přílohách).

První část práce je věnována Českému lesu. Zabývá se historií osídlení tohoto území, dále pak jeho fytogeografií, vymezením CHKO Český les, geologickými a klimatickými podmínkami prostředí. Na tuto kapitolu pak dále navazuje obecná charakteristika studovaných pěti lokalit, jejich krátká historie a zhodnocení jejich současného stavu.

Celkem zde bylo zmapováno 162 druhů vyšších rostlin, které náležely do 55 čeledí. Nejvyšší počet zástupců měla čeleď *Asteraceae* (24 druhů), dále pak *Rosaceae* (16 druhů) a *Poaceae* (13 druhů). Každému druhu byly přiřazeny indikační čísla od 1 do 10, dle práce od Franka a Klotze (FRANK a KLOTZ, 1990), které určovaly jeho ekologické nároky na světlo, teplotu a vlhkost prostředí. Dominovaly zde *helioscyofyty* (12 – 33 %), dále pak *mezofyty* (54 – 66 %) a z hlediska teplotních nároků rostliny vyžadující mírně teplé podmínky (22 – 28 %).

Na území zaniklých vsí jednoznačně převažovaly rostliny původní - *apofyty* (66 – 78 %), dále pak *archeofyty* (10 – 19 %) a *neofyty* (4 – 11 %). Věvodící životní formou byly *hemikryptofyta* (38 – 45 %), dále pak ve vesnicích Valtířov, Pila, Mýtnice a Lískovec *fanerofyta* (13 – 15 %), která v Korytanech zaujímala pouze 8,8 % nalezených druhů. Způsobeno to bylo tím, že zde na podzim roku 2012 proběhly rozsáhlé terénní úpravy, při kterých byly dřeviny vykáceny (Obr. 36 v přílohách). Na třetím místě byla *terofyta* (7 – 19 %) a poslední sledovanou životní formou byla *geofyta*, která se umístila čtvrtá (3 – 7 %). Z hlediska životních strategií dominovaly konkurenční strategové (41 – 63 %), jako další se umístily druhy s kombinací třech strategií CSR – strategové (16 – 23 %).

Další část práce se zabývá invazními rostlinami, kterých bylo nalezeno na území sledovaných lokalit celkem 12 druhů. Byly jimi *Aster novi-belgii*, *Ballota nigra*, *Cytisus scoparius*, *Erigeron annuus*, *Galeobdolon argentatum*, *Heracleum mantegazzianum*,

Impatiens parviflora, *Matricaria discoidea*, *Symphoricarpos albus*, *Syringa vulgaris*, *Tanacetum vulgare* a *Tripleurospermum inodorum* Nejvíce jich bylo zmapováno ve vesnici Pila, kde bylo nalezeno celkem 8 druhů těchto rostlin. Jedním z nich byla bylina *Heracleum mantegazzianum*, pro kterou správa CHKO Český les a Český svaz ochránců přírody, vypracovávají plán na její aktivní likvidaci (PAVLÁSEK, 2008).

V dalším úseku práce jsem se zaměřila na změny v pokryvnosti ploch v rozmezí let 1950 – 2013. Při porovnávání mapových snímků, které vznikly v projektech CORINE Land Cover, IMAGE 2000 a GMES (www.mapy.kr-plzensky.cz) jsem došla k závěru, že v roce 1990 se v okolí sídel vyskytovala orná půda, která byla později vlivem uplatňovaného managementu přeměňována na pastviny pro skot. Další plošnou změnu vegetačního pokryvu prodělaly plochy bývalých sídel, na kterých se od konce 50. let uplatňovala spontánní sukcese, což mělo za následek, že v roce 1990 zde vznikala přechodová stádia mezi lesy a křovinami, která se blížila v roce 2006 klimaxovému stádiu smíšený les.

Závěr této diplomové práce porovnává sledované lokality navzájem, a to z hlediska jejich ekologických nároků (teplota, světlo a vlhost prostředí) a výskytu invazivních druhů rostlin. Dále byly zkoumané zaniklé vesnice porovnávány se zaniklou vesnicí Hraničná a Pleš, které byly botanicky zpracovány v diplomové práci, jejímž autorem je Jana Rolková (ROLKOVÁ, 2009).

Hlavní přínos této diplomové práce spatřuji v poskytnutí aktuálních informací o druhové skladbě rostlinného společenstva nacházejícího se na území zaniklých obcí Valtířov, Pila, Mýtnice, Korytany a Lískovec. Dále pak ve zmapování výskytu invazivních druhů, které se na území zkoumaných lokalit nacházely.

7. SHRnutí

Tato diplomová práce se zabývá studiem zájmových území zaniklých sídel Korytany, Lískovec, Mýtnice, Pila a Valtířov, které se nacházejí v CHKO Český les. Během druhé poloviny 20. let si tato území prošla řadou plošných změn, které se významně podepsaly na současném vzhledu krajiny. Na začátku čtyřicátých let žilo v příhraničních obcích tisíce obyvatel převážně německé národnosti. Po skončení druhé světové války se situace změnila a na řadě míst došlo k odsunu německého obyvatelstva, což se podepsalo na obhospodařování zdejší krajiny. Další razantní změnu přinesla „výstavba“ železné opony na konci čtyřicátých let, a s tím i spojená demolice zhruba padesáti obcí situovaných na Domažlicku (PROCHÁZKA, 2007), kraj se tak stal na cca 40 let nepřístupný pro veřejnost. V devadesátých letech po pádu komunistického režimu došlo ke znovu zpřístupnění izolovaných lokalit pro nejrůznější škálu lidských aktivit.

Cílem této práce bylo podat ucelený obraz o aktuálním stavu rostlinných společenstev na vybraných pěti lokalitách. Terénní práce, probíhaly pravidelně i několikrát do měsíce v rozmezí březen – listopad 2013, výsledkem bylo vyhotovení kompletního druhového soupisu, který se nachází v příloze této diplomové práce (Obr. 63 v přílohách). Celkem zde bylo zmapováno 162 vyšších rostlin, které náležely do 55 čeledí. Mezi ty nejpočetnější patřily *Asteraceae* (24 druhů), *Rosaceae* (16 druhů) a *Poaceae* (13 druhů). Na zkoumaných lokalitách jednoznačně dominovaly *apofyty* (2/3 všech nalezených druhů). Rostliny byly dále hodnoceny dle jejich ekologických nároků na světlo, teplo a vlhkost, dále pak na jejich životní strategie, životní formy, invazivnost a ohroženost.

Závěr práce se zabývá dosavadním managementem aplikovaným na zájmových lokalitách, který by se neměl zaměřovat pouze na ochranu krajiny, ale také podpořit šetrnou turistickou aktivitu v těchto odlehlých končinách. Cílem diskuze bylo provést srovnávací analýzu mezi obcemi navzájem a se zaniklými obcemi zkoumaných v diplomové práci s názvem „Vývoj vegetačního a krajinného pokryvu v opuštěném pohraničí Českého lesa“, jejímž autorem je Rolková (ROLKOVÁ, 2009).

SUMMARY

This thesis studies the areas of interest of extinct settlements Korytany, Liskovec, Mýtnice, Pila and Valtířov that are found in the protected landscape area Český les. During the second half of the twenties, the areas have undergone a number of areal changes that had a significant influence on the current appearance of the landscape. There were thousands of inhabitants mostly of German origin living in border area villages in the early forties. After the Second World War the situation has changed and in many areas displacement of the German population happened. This influenced the management of the landscape. Another big change was brought by establishing of the Iron Curtain at the end of the forties and the associated demolition of about fifty villages situated on Domažlicko. So the county has become for about 40 years inaccessible to the public. In the nineties, after the fall of the communist regime, the isolated locations were re-accessed for various range of human activities.

The aim of this work was to give a comprehensive picture of the current status of plant associations in the five selected locations. Field work was conducted regularly several times a month between March to November 2013. The result is the complete list of species which is annexed to the thesis (Fig. 63 in the Annexes). Altogether there have been mapped 162 higher plants belonging to 55 families. The most numerous plants are *Asteraceae* (24 species), *Rosaceae* (16 species) and *Poaceae* (13 species). The *apophytes* indisputably dominated in the examined areas (two thirds of all species found). The plants were then evaluated according to their ecological requirements of light, heat and pH, as well as their life strategies, life forms, invasiveness and vulnerability.

The end of the work deals with the existing management applied to the areas of interest. It should not only focus on the protection of the landscape, but also promote friendly tourist activities in these remote areas. The aim of the discussion was to perform a comparative analysis between the municipalities and these with the other extinct settlements studied in this thesis entitled "Development of vegetation and land cover in the abandoned borderlands of Český les", by Rolková (ROLKOVÁ, 2009).

8. LITERATURA

- ANDĚRA, M. 2000. Encyklopedie naší přírody. - *Nakladatelství Slovart*, 176 s. Praha. ISBN 80-7209-575-7.
- BRUNO, P. 1998. Lišejníky, mechorosty, kaprad'orosty. - *Nakladatelství Ikar a knižní klub Praha*, 286 s. Praha. ISBN 80-7176-804-9.
- CULEK, M. et al. 1996. Biogeografické členění České republiky. - *Nakladatelství enigma*, 234-238 s. Praha. ISBN 80-85368-80-3.
- CZUDEK, T. (ed.). 1976. Regionální členění reliéfu ČSR. 1: 500 000. – *Geografický ústav ČSAV*, Brno.
- MUDRA, P. 2007. Zajímavé rostliny Českého lesa-lýkovec jedovatý. - *Český les*: 28-29 s. ISBN 978-80-87051-09-2.
- PROKOPOVÁ, M. 2007. Proč existuje a co chrání soustava NATURA 2000. - *Český les*: 41-44 s. ISBN 978-80-87051-09-2.
- PAVLÁSEK, J. 2008. Rostlinní vetřelci-bolševník velkolepý. - *Český les* 2:26-28 s.
- DUDÁK, V. et al. 2005. Český les: příroda - historie – život. - *Baset*. 880 s. Praha. ISBN 80-734-0065-0.
- FRANK, D. et KLOTZ, S. 1990. Biologisch – ökologisch Daten zur Flora der DDR. – *Martin- Luther – Universität, Halle- Wittenberg*.
- GRAU, J. et al. 2002. Trávy. - *Nakladatelství Ikar a knižní klub Praha*, 287 s. Praha. ISBN 80-7202-260-1.
- GRILL, M. 2009. European Green Belt – nejdelší evropský biokoridor. - *MS, Diplomová práce, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích*, 1-67. České Budějovice.
- HEJNÝ, S., et SLAVÍK, B. (ed.). 1988. Květena České socialistické republiky. Sv. 1. - *Academia*, 496 s. Praha.
- HLÁVKA, J. et al. 2010. Historie železářství a uhlířství v Českém lese. - *Hornicko-historický spolek*, 435 s. Planá. ISBN 978-80-254-9433-2

- HROUN, F., et ZEJBRLÍK, O. 1987. Rostliny strání, skal, křovin a lesů. - *Státní pedagogické nakladatelství*, 405 s. Praha. ISBN 80-04-24356-8.
- HORPENIAK, V. 2007. Zmizelé Čechy – Střední Šumava. - *Nakladatelství Paseka*, 72 s. Praha. ISBN 978-80-7185-839-3.
- CHVOJOVÁ, H. 2004. Vegetace zaniklých polí na Šumavě. – *MS, Bakalářská práce, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích*, 1-18 s. České Budějovice.
- CHYTRÝ, M. (ed.). 2007. Vegetace České republiky. 1.díl, Travinná a keříčková vegetace. – *Academia*, 526 s. Praha. ISBN 978-80-200-1462-7.
- CHYTRÝ, M. (ed.). 2009. Vegetace České republiky. 2.díl, Ruderální, plevelová, skalní a suťová vegetace. – *Academia*, 524 s. Praha. ISBN 978-80-200-1769-7.
- CHYTRÝ, M., KUČERA, T., KOČÍ M., GRULICH, V. et LUSTYK, P. (eds.). 2010. Katalog biotopů České republiky. - *Agentura ochrany přírody a krajiny ČR*, 445 s. Praha. ISBN 978-80-87457-02-3.
- CHYTRÝ, M. (ed.). 2011. Vegetace České republiky. 3.díl, Vodní a mokřadní vegetace. - *Academia*, 828 s. Praha. ISBN 978-80-200-2299-84.
- CHYTRÝ, M. (ed.). 2013. Vegetace České republiky. 4.díl, Lesní a křovinná vegetace. - *Academia*, 551 s. Praha. ISBN 978-80-200-2299-8.
- JEHLÍK, V. 1998. Cizí expanzivní plevele České republiky a Slovenské republiky. - *Academia*, 506 s. Praha. ISBN 80-200-0656-7.
- KOZÁK, J., et NĚMEČEK, J. 2009. Atlas půd České republiky. - *MZe ČR ve spolupráci s ČZU*, 149 s. Praha. ISBN 978-80-213-1882-3.
- KUBÁT, K. 2002. Klíč ke květeně České republiky. - *Academia*, 1-927. Praha.
- MÁNEK, J. 2000. Historický a současný stav přírodovědného výzkumu Šumavy. - *Silva Gabreta 5*: 217-232.
- MÍSAŘ, Z. 1983. Geologie ČSSR I. Český masiv. – *Státní pedagogické nakladatelství*, 333 s. Praha.

- MLÍKOVSKÝ, J., et STÝBLO, P. (eds.). 2006. Nepůvodní druhy fauny a flóry České republiky. *ČSOP*, 496 s. Praha. ISBN 80-86770-17-6.
- MORAVEC, J. et al. 1994. Fytocenologie. - *Academia*, 403 s. Praha. ISBN 80-200-0457-2.
- NIELSEN, Ch., RAVN, H.P., NENTWIG, W., et WADE, M. (eds.). 2005. Bolševník velkolepý: Praktická příručka o biologii a kontrole invazního druhu. - *Forest & Landscape Denmark*, 44 s. Hoersholm. ISBN 87-7903-214-1.
- NOVOTNÁ, M. 2011. Vliv hranice na socioekonomické prostředí. *In: DOKOUPIL, J. (ed.). Vliv hranice na přírodní a socioekonomické prostředí česko-bavorské pohraničí. - Západočeská univerzita v Plzni*, 23-46. Plzeň. ISBN 978-80-261-0089-8.
- PROCHÁZKA, Z. 1999. Sklářství v Českém lese. - *Nakladatelství Českého lesa*, 320 s. Domažlice. ISBN 80-86125-12-2.
- PROCHÁZKA, F. et al. 2001. Červený a černý seznam cévnatých rostlin České republiky. - *Agentura ochrany přírody a krajiny ČR*, 146 s. Praha. ISBN 80-86064-52-2.
- PROCHÁZKA, Z. 2007. Putování po zaniklých místech Českého lesa 1. - *Nakladatelství Českého lesa*, 287 s. Domažlice. ISBN 978-80-86125-78-7.
- PYŠEK, P., SÁDLO, J., et MANDÁK, B. 2002. Catalogue of alien plants of the Czech Republic. - *Preslia*: 97-186 s.
- QUITT, E. 1971. Klimatické oblasti ČSR 1: 500 000. - *Geografický ústav ČSAV*, Brno.
- ROLKOVÁ, J. 2009. Vývoj vegetačního a krajinného pokryvu v opuštěném pohraničí Českého lesa. - *MS, Diplomová práce, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích*, 56 s. České Budějovice.
- SLAVÍKOVÁ, J. 1986. Ekologie rostlin. - *Státní pedagogické nakladatelství*, 358 s. Praha.
- SPOHN, M., et GOTLE-BECHTLE, M. 2005. Co tu kvete? Květena střední Evropy. - *Euromedia Group*, 399 s. Praha. ISBN 978-80-242-2479-4.
- ŠULA, J. 1976. Jarní byliny hájů a lesů. - *Státní pedagogické nakladatelství*, 214 s. Praha.

VALTR, P. 2009. Český les – jih, územní studie. 48 s. Plzeň.

VYBÍRAL, J. 2007. Lužní lesy v Biosférické rezervaci Dolní Morava. *In*: Sborník Regionálního muzea v Mikulově, 36-42 s. Mikulov.

Internetové zdroje:

Webové stránky [online]. [cit. 16.1.2014]. Dostupný z WWW:

<http://www.dobrohost.cz/korytany>

Webové stránky s tematikou zaniklých obcí [online]. [cit. 10.11.2013]. Dostupný z WWW:

<http://www.zanikleobce.cz>

Webové stránky o CHKO Český les [online]. [cit. 28.1.2014]. Dostupný z WWW:

<http://www.ceskyles.ochranaprirody.cz>

Informační server z oblasti životního prostředí [online]. [cit. 28.1.2014]. Dostupný z WWW:

<http://www.envic.cz/novinky/exkurze-po-zaniklych-vesnicich-ceskeho-lesa-domazlicko.cz>

Mapy CORINE [online]. [cit. 1.5.2014]. Dostupný z WWW:

http://mapy.kr-plzensky.cz/gis/corine_sage

Správa zabývající se rozvojem Šumavy [online]. [cit. 20.4.2014]. Dostupný z WWW:

BOHÁČ J., 2003: Biodiverzita a udržitelný rozvoj Šumavy. www.infodatasys.cz

PŘÍLOHY

Seznam příloh:

Příloha 1: Fotografické přílohy

- Obr. 29 Cedula značící území vesnice Valtířov
- Obr. 30 Jarní aspekt ve vesnici Pila
- Obr. 31 Podzim ve vesnici Pila
- Obr. 32 Letní porost vegetace ve vesnici Valtířov
- Obr. 33 Zima ve vesnici Pila
- Obr. 34 Ovocná zahrada ve vsi Lískovec
- Obr. 35 Vybudovaná naučná stezka v zaniklý vsi Korytany
- Obr. 36 Vykácená vesnice Korytany, podzim 2012
- Obr. 37 *Aster novi-belgii* ve vesnici Pila
- Obr. 38 Nepropustná vegetace tvořená asociací *Rubetum idaei* ve vesnici Lískovec
- Obr. 39 Netýkavka nedůtklivá
- Obr. 40 Pastva pro dobytek v obci Valtířov
- Obr. 41 Porosty *Symphoricarpos albus* v obci Valtířov
- Obr. 42 Místo, kde kdysi stávala vesnice Pila, dnes zcela zarostlé invazními druhy rostlin (*Cirsium arvense* a *Tanacetum vulgare*)
- Obr. 43 Zklady kostela sv. Jana Křtitele v zaniklé vesnici Pleš
- Obr. 44 Porost *Carex brizoides* ve vesnici Pila
- Obr. 45 Budova bývalé pohraniční stráže v zaniklé obci Hraničná
- Obr. 46: Fytocenologické snímky pořízené v obci Valtířov
- Obr. 47: Fytocenologické snímky pořízené v obci)
- Obr. 48: Fytocenologické snímky v obci Korytany
- Obr. 49: Fytocenologické snímky v obci Mýtnice
- Obr. 50: Fytocenologické snímky v obci Lískovec
- Obr. 51 Zvonek kopřivolistý
- Obr. 52 Rozrazil potoční
- Obr. 53 Starček Fuchsův
- Obr. 54 Konopice široolistá
- Obr. 55 Máta v obci Valtířov
- Obr. 56 Mokřýš střídavolistý
- Obr. 57 Blatouch bahenní
- Obr. 58 Kaprad' samec
- Obr. 59 Sasanka hajní
- Obr. 60 Plicník tmavý
- Obr. 61 Černohlávek obecný
- Obr. 62 Večernice vonná

Příloha 2: Pořízené fytocenologické snímky

Příloha 3: Druhový soupis rostlin zaniklých obcí Valtířov, Pila, Korytany, Mýtnice a Lískovec

Příl 1: Fotografické přílohy

Obr. 29: Cedule značící území vesnice Valtířov, foto: P.Viová

Obr. 30: Jarní aspekt ve vesnici Pila, foto: P.Viová

Obr. 31: Podzim ve vesnici Pila, foto: P.Viová

Obr. 32: Letní porost vegetace ve vesnici Valtířov, foto: P.Viová

Obr. 33: Zima ve vesnici Pila, foto: P.Viová

Obr. 34: Ovocná zahrada ve vsi Lískovec, foto: P.Viová

Obr. 35: Vybudovaná naučná stezka v zaniklé vsi Korytany, foto: P.Viová

Obr. 36: Vykácená vesnice Korytany, podzim 2012, foto: P.Viová

Obr. 37: *Aster novi-belgii* ve vesnici Pila, foto: P.Viová

Obr. 38 Nepropustná vegetace tvořená asociací *Rubetum idaei* ve vesnici Lískovec, foto: P.Viová

Obr. 39: Netýkavka nedůtklivá, foto: P.Viová

Obr. 40: Pastva pro dobytek v obci Valtířov, foto: P.Viová

Obr. 41: Porosty *Symphoricarpos albus* v obci Valtířov, foto: P.Viová

Obr. 42: Místo, kde kdysi stávala vesnice Pila, dnes zcela zarostlé invazními druhy rostlin (*Cirsium arvense* a *Tanacetum vulgare*), foto: P.Viová

Obr. 43: Zápklady kostela sv. Jana Křtitele v zaniklé vesnici Pleš, foto: P.Viová

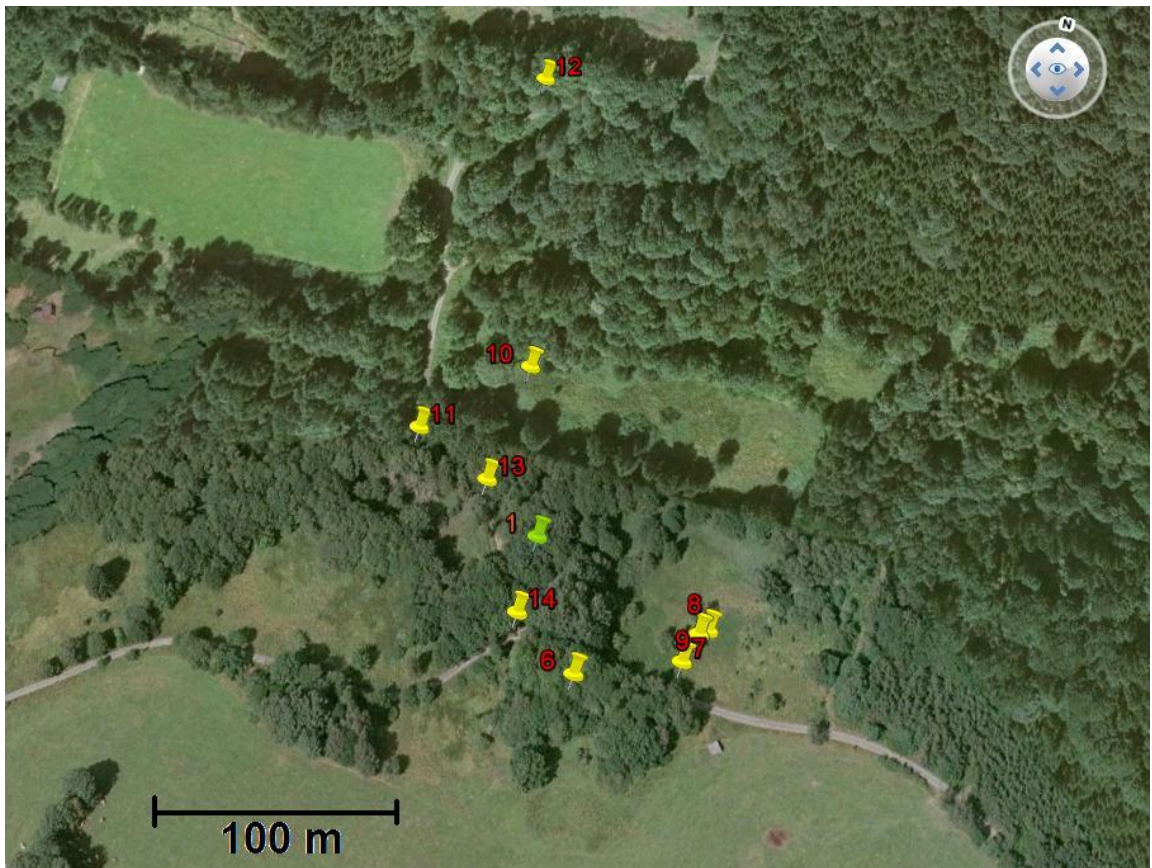
Obr. 44: Porost *Carex brizoides* ve vesnici Pila, foto: P.Viová

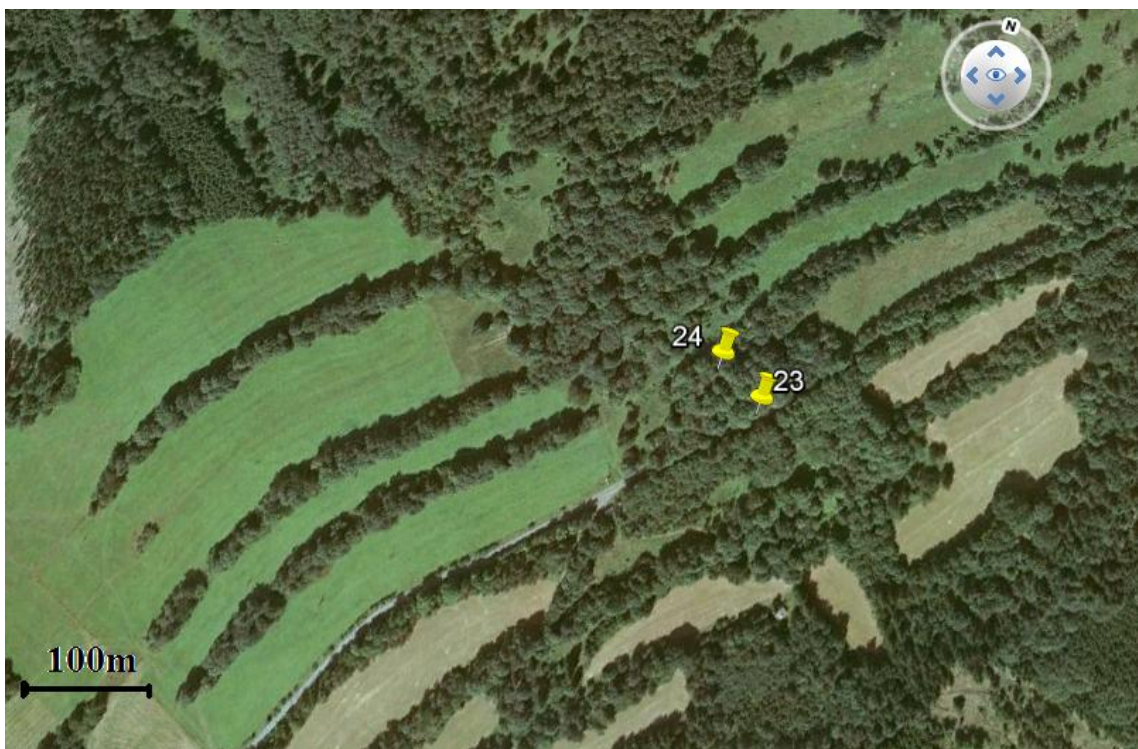
Obr. 45: Budova bývalé pohraniční stráže v zaniklé obci Hraničná, foto: P.Viová

Obr. 46: Fytcenologické snímky pořízené v obci Valtířov (zdroj: www.maps.google.cz)

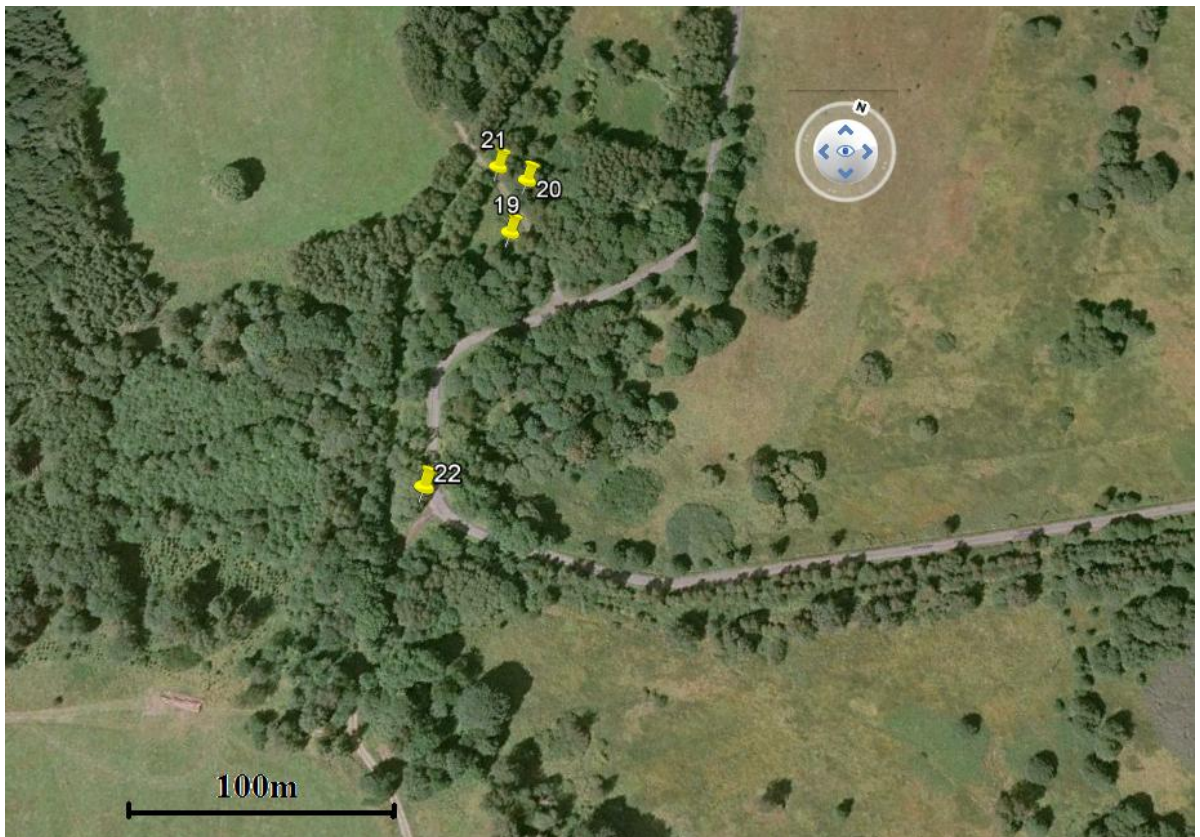
Obr. 47: Fytcenologické snímky pořizené v obci Pila (zdroj: www.maps.google.cz)

Obr. 48: Fytcenologické snímky v obci Korytany (zdroj: www.maps.google.cz)

Obr. 49: Fytcenologické snímky v obci Mýtnice (zdroj: www.maps.google.cz)

Obr. 50: Fytcenologické snímky v obci Lískovec (zdroj: www.maps.google.cz)

Obr. 51: Zvonek kopřivolistý,
foto: P.Viová

Obr. 52: Rozrazil potoční,
foto: P.Viová

Obr. 503: Starček Fuchsův,
foto: P.Viová

Obr. 54: Konopice širolistá,
foto: P.Viová

Obr. 55: Mята v obci Valtířov,
foto: P.Viová

Obr. 56: Mokryš střídavolistý,
foto: P.Viová

Obr. 57: Blatouch bahenní,
foto: P.Viová

Obr. 58: Kaprad' samec,
foto: P.Viová

Obr. 59: Sasanka hajní,
foto: P.Viová

Obr. 60: Večernice vonná,
foto: P.Viová

Obr. 61: Plicník tmavý,
foto: P.Viová

Obr. 62: Černohlávek obecný,
foto: P.Viová

Příl 2: Fytocenologické snímky

Snímek číslo: 1	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, prostor u vodního náběhu zaniklého mlýna.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 24.6.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodietum podagrariae</i>	
GPS: 49°26'44.03"S 12°41'20.73"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	0%
Bylinné patro	100%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Ficaria verna</i>	5
<i>Urtica urens</i>	1
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 2	
Lokalita: Zaniklá ves Valtířov, v blízkosti protékajícího potůčku	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 24.6.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodietum podagrariae</i>	
GPS: 49°28'18.24"S 12°45'45.14"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	0%
Bylinné patro	100%
<i>Aegopodium podagraria</i>	2
<i>Caltha palustris</i>	+
<i>Ficaria verna</i>	3
<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	2
<i>Urtica urens</i>	+
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 3	
Lokalita: Zaniklá ves Valtířov, na rozhraní louky a vsi	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Chelidonio majoris-Robinetum pseudoacaciae</i>	
GPS: 49°28'18.22"S 12°45'43.55"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	90%
<i>Symphoricarpos albus</i>	5
Bylinné patro	10%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Anthriscus sylvestris</i>	1
<i>Cirsium arvense</i>	+
<i>Impatiens noli-tangere</i>	+
<i>Mentha</i> sp.	r
<i>Rumex obtusifolius</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	1
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 4	
Lokalita: Zaniklá ves Valtířov, uvnitř vsi u potůčka.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodietum podagrariae</i>	
GPS: 49°28'18.46"S 12°45'44.89"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	0%
Bylinné patro	97%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Anthriscus sylvestris</i>	1
<i>Caltha palustris</i>	+
<i>Heracleum sphondylium</i>	r
<i>Impatiens noli-tangere</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	5
Mechové patro	3%
<i>Hypnum cupressiforme</i>	+

Snímek číslo: 5	
Lokalita: Zaniklá ves Valtířov, u pomníku	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Chelidonio majoris-Robinetum pseudoacaciae</i>	
GPS: 49°28'17.33"S 12°45'40.60"V	
Stromové patro	10%
<i>Acer pseudoplatanus</i>	1
<i>Fraxinus excelsior</i>	1
Keřové patro	70%
<i>Rubus idaeus</i>	+
<i>Syringa vulgaris</i>	4
Bylinné patro	18%
<i>Aegopodium podagraria</i>	2
<i>Alchemilla vulgaris</i>	r
<i>Anthriscus sylvestris</i>	+
<i>Geum urbanum</i>	+
<i>Heracleum sphondylium</i>	+
<i>Chelidonium majus</i>	r
<i>Scrophularia nodosa</i>	r
<i>Urtica dioica</i>	1
<i>Urtica urens</i>	1
Mechové patro	2%
<i>Ceratodon purpureus</i>	+

Snímek číslo: 6	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, na levé straně po příjezdové cestě z Mýtnice	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Stachyo sylvaticae-Impatientetum noli-tangere</i>	
GPS: 49°26'42.10"S 12°41'22.25"V	
Stromové patro	10%
<i>Acer pseudoplatanus</i>	1
<i>Corylus avellana</i>	1
<i>Fraxinus excelsior</i>	+
Keřové patro	0%
Bylinné patro	85%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Galeopsis ladanum</i>	2
<i>Geum urbanum</i>	+
<i>Impatiens noli-tangere</i>	3
<i>Lamium maculatum</i>	r
<i>Senecio ovatus</i>	3
<i>Stellaria graminea</i>	2
<i>Urtica dioica</i>	+
Mechové patro	5%
<i>Pleurozium schreberi</i>	

Snímek číslo: 7	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, na pravé straně po příjezdové cestě z Mýtnice	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Rubetum idaei</i>	
GPS: 49°26'42.62"S 12°41'24.52"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	5%
<i>Rubus idaeus</i>	2
Bylinné patro	95%
<i>Aegopodium podagraria</i>	2
<i>Cirsium arvense</i>	3
<i>Dactylis glomerata</i>	+
<i>Filipendula ulmaria</i>	+
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Lamium maculatum</i>	1
<i>Urtica dioica</i>	1
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 8	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, na pravé straně, u jabloně	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Tanacetum vulgare</i> - <i>Artemisietum vulgare</i>	
GPS: 49°26'43.08"S 12°41'24.76"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	0%
Bylinné patro	100%
<i>Aegopodium podagraria</i>	+
<i>Anthriscus sylvestris</i>	r
<i>Artemisia vulgaris</i>	+
<i>Cirsium arvense</i>	2
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Hypericum perforatum</i>	+
<i>Poa pratensis</i>	1
<i>Tanacetum vulgare</i>	4
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 9	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, na pravé straně, u jabloně	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Lysimachio vulgarit-</i> <i>Filipenduletum ulmariae</i>	
GPS: 49°26'43.16"S 12°41'24.95"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	0%
Bylinné patro	100%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Anthriscus sylvestris</i>	1
<i>Filipendula ulmaria</i>	3
<i>Urtica dioica</i>	5
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 10	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, prostor za mlýnským náhonem, louka.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Rubo idaei-Calamagrostietum arundinaceae</i>	
GPS: 49°26'46.70"S 12°41'19.60"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	5%
<i>Rubus idaeus</i>	1
Bylinné patro	95%
<i>Aegopodium podagraria</i>	+
<i>Calamagrostis arundinacea</i>	5
<i>Filipendula ulmaria</i>	1
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Impatiens noli-tangere</i>	+
<i>Scutellaria galericulata</i>	r
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 11	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, za rybníkem	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Arctietum lappae</i>	
GPS: 49°26'45.35"S 12°41'17.45"V	
Stromové patro	5%
<i>Alnus incana</i>	1
Keřové patro	0%
Bylinné patro	90%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Anthriscus sylvestris</i>	+
<i>Arctium lappa</i>	5
<i>Geum urbanum</i>	1
<i>Urtica dioica</i>	+
Mechové patro	5%

Snímek číslo: 12	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, u krmelce	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Stachyo sylvaticae-Impatiens noli-tangere</i>	
GPS: 49°26'51.49"S 12°41'18.28"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	0%
Bylinné patro	100%
<i>Anthriscus sylvestris</i>	+
<i>Artemisia vulgaris</i>	+
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Impatiens noli-tangere</i>	3
<i>Lamium maculatum</i>	+
<i>Oxalis fontana</i>	r
<i>Rumex obtusifolius</i>	+
<i>Senecio ovatus</i>	3
<i>Urtica dioica</i>	+
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 13	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, u rybníku	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Rubetum idaei</i>	
GPS: 49°26'44.75"S 12°41'19.29"V	
Stromové patro	5%
<i>Alnus glutinosa</i>	+
Keřové patro	45%
<i>Rubus idaeus</i>	2
Bylinné patro	50%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Dryopteris filix-mas</i>	+
<i>Rumex obtusifolius</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	3
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 14	
Lokalita: Zaniklá ves Pila, roh křižovatky, u zákazu vjezdu	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 30.8.2013	
Asociace: <i>Chelidonio majoris-Robinetum pseudoacaciae</i>	
GPS: 49°26'42.82"S 12°41'20.71"V	
Stromové patro	10%
<i>Fraxinus excelsior</i>	1
Keřové patro	70%
<i>Symphoricarpos albus</i>	3
<i>Cornus mas</i>	+
Bylinné patro	15%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Geum urbanum</i>	+
<i>Hypericum perforatum</i>	+
<i>Poa annua</i>	+
<i>Taraxacum sp.</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	1
Mechové patro	5%
<i>Pleurozium schreberi</i>	+

Snímek číslo: 15	
Lokalita: Zaniklá ves Mýtnice, u polní cesty	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 28.9. 2013	
Asociace: <i>Asteretum lanceolati</i>	
GPS: 49°26'57.60"S 12°42'23.25"V	
Stromové patro	5%
<i>Acer pseudoplatanus</i>	+
Keřové patro	20%
<i>Rubus idaeus</i>	2
Bylinné patro	70%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Aster novi-belgii</i>	4
<i>Festuca pratensis</i>	1
<i>Phleum pratense</i>	r
<i>Senecio ovatus</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	2
Mechové patro	5%
<i>Plagiomnium undulatum</i>	+

Snímek číslo: 16	
Lokalita: Zaniklá ves Mýtnice, horní část vsi	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 28.9.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodium podagrariae</i>	
GPS: 49°26'56.45"S 12°42'24.12"V	

Stromové patro	40%
<i>Crataegus laevigata</i>	r
<i>Fraxinus excelsior</i>	+
<i>Picea abies</i>	r
Keřové patro	0%
<i>Sambucus racemosa</i>	r
Bylinné patro	60%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Urtica dioica</i>	2
<i>Vinca minor</i>	5
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 17	
Lokalita: : Zaniklá ves Mýtnice, horní část vsi, u příjezdové silnice	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 28.9.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodium podagrariae</i>	
GPS: 49°26'58.17"S 12°42'28.92"V	

Stromové patro	10%
<i>Fraxinus excelsior</i>	+
<i>Ulmus laevis</i>	+
Keřové patro	0%
Bylinné patro	80%
<i>Aegopodium podagraria</i>	5
<i>Senecio ovatus</i>	1
<i>Urtica dioica</i>	2
Mechové patro	10%
<i>Ceratodon purpureus</i>	+

Snímek číslo: 18	
Lokalita: Zaniklá ves Mýtnice, uprostřed horní vsi	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 28.9.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodium podagrariae</i>	
GPS: 49°26'56.86"S 12°42'28.86"V	

Stromové patro	0%
Keřové patro	0%
Bylinné patro	100%
<i>Arctium tomentosum</i>	+
<i>Ballota nigra</i>	2
<i>Rumex obtusifolius</i>	+
<i>Stellaria media</i>	2
<i>Urtica dioica</i>	5
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 19	
Lokalita: Zaniklá ves Lískovec, u horní cesty v pravo.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 29.9.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodietum podagrariae</i>	
GPS: 49°27'41.70"S 12°41'10.29"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	30%
<i>Rosa</i> sp.	+
<i>Rubus idaeus</i>	2
Bylinné patro	70%
<i>Aegopodium podagraria</i>	+
<i>Ballota nigra</i>	2
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Galium aparine</i>	+
<i>Geum urbanum</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	4
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 20	
Lokalita: Zaniklá ves Lískovec, u horní cesty v levo.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 29.9.2013	
Asociace: <i>Chelidonio majoris-Robinetum pseudoacaciae</i>	
GPS: 49°27'42.60"S 12°41'10.16"V	
Stromové patro	5%
<i>Betula pendula</i>	+
<i>Syringa vulgaris</i>	+
Keřové patro	70%
<i>Rubus idaeus</i>	1
<i>Symphoricarpos albus</i>	4
Bylinné patro	25%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Anthriscus sylvestris</i>	+
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Lamium maculatum</i>	+
<i>Senecio ovatus</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	1
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 21	
Lokalita: : Zaniklá ves Lískovec, u horní cesty.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 29.9.2013	
Asociace: <i>Rubetum idaei</i>	
GPS: 49°27'42.65"S 12°41'9.44"V	
Stromové patro	0%
Keřové patro	85%
<i>Rubus idaeus</i>	5
Bylinné patro	15%
<i>Aegopodium podagraria</i>	+
<i>Ballota nigra</i>	+
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Geum urbanum</i>	r
<i>Heracleum sphondylium</i>	r
<i>Lamium maculatum</i>	+
<i>Lolium perenne</i>	r
<i>Stellaria media</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	1
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 22	
Lokalita: Zaniklá ves Lískovec, na rohu dolní příjezdové cesty.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 29.9.2013	
Asociace: <i>Asteretum lanceolati</i>	
GPS: 49°27'37.57"S 12°41'10.86"V	
Stromové patro	5%
<i>Salix fragilis</i>	+
Keřové patro	10%
<i>Rubus idaeus</i>	1
Bylinné patro	85%
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Aster novi-belgii</i>	4
<i>Filipendula ulmaria</i>	2
<i>Geum urbanum</i>	+
<i>Heracleum sphondylium</i>	r
<i>Urtica dioica</i>	1
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 23	
Lokalita: Zaniklá ves Korytany, vedle pomníku.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 29.9.2013	
Asociace: <i>Chelidonio majoris-Robinetum pseudoacaciae</i>	
GPS: 49°31'4.69"S 12°41'56.57"V	
Stromové patro	5%
<i>Tilia platyphyllos</i>	+
Keřové patro	85%
<i>Sambucus nigra</i>	+
<i>Symphoricarpos albus</i>	5
Bylinné patro	
<i>Aegopodium podagraria</i>	1
<i>Geranium robertianum</i>	+
<i>Geum urbanum</i>	+
<i>Lamium maculatum</i>	+
<i>Urtica dioica</i>	+
Mechové patro	0%

Snímek číslo: 24	
Lokalita: Zaniklá ves Korytany. Dolní část vsi.	
Plocha snímku: 16 m ²	
Autor: Pavlína Viová	
Datum: 29.9.2013	
Asociace: <i>Elytrigio repentis-Aegopodietum podagrariae</i>	
GPS: 49°31'5.54"S 12°41'54.68"V	
Stromové patro	5%
<i>Fraxinus excelsior</i>	+
<i>Ulmus laevis</i>	+
Keřové patro	0%
Bylinné patro	95%
<i>Aegopodium podagraria</i>	2
<i>Epilobium angustifolium</i>	+
<i>Galeopsis ladanum</i>	+
<i>Heracleum sphondylium</i>	+
<i>Impatiens noli-tangere</i>	2
<i>Rumex obtusifolius</i>	r
<i>Urtica dioica</i>	4
Mechové patro	0%

Příl 3: Obr. 63: Druhový soupis rostlin zaniklých obcí Valtířov, Pila, Korytany, Mýtnice a Lískovec

R/N	ŽF	Pův	L	T	F	Strat	In	Latinský název	Český název	Valtíř.		Pila		Mýtn.		Koryt.		Lískov.	
										P	TS	P	TS	P	TS	P	TS	P	TS
N	F	Apo	4	-	6	C	N	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	1	II	1	II	1	II	1	II	1	II
R	GH	Apo	5	-	6	C	N	<i>Aegopodium podagraria</i>	bršlice kozí noha	1	V	1	V	1	V	1	V	1	V
R	H	Apo	6	-	4	C	N	<i>Achillea millefolium</i>	řebříček obecný	0	-	1	II	1	II	0	-	1	I
N	H	Neo	6	4	6	CSR	N	<i>Alchemilla vulgaris</i>	kontryhel ostrolaločný	0	-	1	II	1	II	0	-	0	-
N	F	Apo	5	5	9	C	N	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	1	I	0	-	0	-	0	-	1	III
N	F	Apo	6	4	7	C	N	<i>Alnus incana</i>	olše šedá	1	II	1	V	0	-	0	-	1	II
N	H	Apo	6	-	6	C	N	<i>Alopecurus pratensis</i>	psárka luční	0	-	1	III	0	-	0	-	1	II
N	G	Apo	-	-	-	CSR	N	<i>Anemone nemorosa</i>	sasanka hajní	1	IV	1	V	1	V	1	V	1	V
N	H	Apo	7	-	8	C	N	<i>Angelica sylvestris</i>	děhel lesní	0	-	1	II	0	-	0	-	1	I
R	H	Apo	7	-	5	C	N	<i>Anthriscus sylvestris</i>	kerblík lesní	1	IV	1	IV	1	III	1	III	1	V
-	H	Apo	4	-	7	CS	N	<i>Anthyrium filix-femina</i>	paprátka samičí	1	I	0	-	0	-	0	-	0	-
R	H	Ar	9	5	5	C	N	<i>Arctium lappa</i>	lopuch větší	0	-	1	IV	0	-	0	-	0	-
R	H	Ar	9	5	5	C	N	<i>Arctium minus</i>	lopuch menší	0	-	0	-	0	-	1	I	0	-
R	H	Ar	8	-	5	C	N	<i>Arctium tomentosum</i>	lopuch plstnatý	1	IV	0	-	1	II	0	-	0	-
-	-	-	-	-	-	-	-	<i>Arrhenatherion elatioris</i>	ovsík vyvýšený	1	III	1	IV	1	III	1	II	1	II
R	H	Apo	7	-	6	C	N	<i>Artemisia vulgaris</i>	pelyněk černobýl	1	II	1	II	1	III	1	II	0	-
R	H	Neo	9	-	6	C	A	<i>Aster novi-belgii</i>	hvězdnice novobelgická	0	-	0	-	1	IV	0	-	1	II
N	O	Apo	-	-	-	-	N	<i>Atrichum undulatum</i>	bezláska vlnkatá	1	V	1	V	1	IV	0	-	1	V
R	C	Ar	8	6	5	C	A	<i>Ballota nigra</i>	měrnice černá	0	-	1	II	1	II	0	-	1	II
R	F	Apo	7	-	-	C	N	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	1	II	1	III	1	III	1	III	1	III
N	H	Apo	-	-	-	-	N	<i>Bistorta major</i>	rdesno hadí kořen	0	-	0	-	0	-	0	-	1	I
R	O	Apo	-	-	-	-	N	<i>Brachythecium rutabulum</i>	baňatka obecná	1	III	1	II	0	-	0	-	1	III

N	H	Apo	8	5	3	CS	N	<i>Bromus erectus</i>	sveřep vzpřímený	0	-	0	-	0	-	1	V	0	-
R	H	Apo	6	5	5	C	N	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	třtina rákosovitá	1	V	1	IV	1	V	1	III	1	III
-	H	Apo	-	-	-	-	-	<i>Calamagrostis epigejos</i>	třtina křovištní	0	-	1	IV	0	-	0	-	1	IV
N	H	Apo	7	-	8	CSR	N	<i>Caltha palustris</i>	blatouch bahenní	1	IV	1	V	1	II	0	-	1	II
N	H	Apo	8	5	5	CSR	N	<i>Campanula patula</i>	zvonek rozkladitý	0	-	1	II	1	II	1	II	1	II
N	H	Apo	4	5	5	CS	N	<i>Campanula trachelium</i>	zvonek kopřivolistý	0	-	1	II	0	-	1	III	0	-
R	T	Ar	7	-	-	R	N	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	kokoška pastuší tobolka	0	-	0	-	0	-	1	IV	1	IV
-	GH	Apo	6	5	6	CSR	N	<i>Carex brizoides</i>	ostřice třeslicovitá	1	V	1	V	0	-	0	-	1	II
N	H	Apo	-	-	-	-	N	<i>Carex ovalis</i>	ostřice zaječí	0	-	1	III	0	-	0	-	0	-
N	F	Apo	4	6	-	C	N	<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	1	III	0	-	1	I	0	-	0	-
R	O	Apo	-	-	-	-	N	<i>Ceratodon purpureus</i>	rohozub nachový	1	III	1	IV	0	-	0	-	0	-
R	H	Ar	8	-	-	C	A	<i>Cirsium arvense</i>	pcháč oset	1	II	1	IV	1	IV	1	III	1	II
R	H	Ar	8	5	5	CR	A	<i>Cirsium vulgare</i>	pcháč obecný	0	-	0	-	0	-	0	-	1	II
N	N	Apo	6	7	-	C	N	<i>Cornus mas</i>	dřín obecný	0	-	1	II	0	-	0	-	0	-
N	N	Apo	6	5	-	C	N	<i>Corylus avellana</i>	líška obecná	0	-	1	II	1	II	1	III	0	-
N	NF	Apo	6	5	5	C	N	<i>Crataegus laevigata</i>	hloh obecný	0	-	1	I	1	III	1	I	1	I
-	-	Neo	-	-	-	-	A	<i>Cytisus scoparius</i>	janovec metlatý	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
R	H	Apo	7	-	5	C	N	<i>Dactylis glomerata</i>	srha laločnatá	1	II	0	-	1	III	1	II	1	III
-	N	-	4	-	5	-	N	<i>Daphne mezereum</i>	lýkovec jedovatý	0	-	0	-	0	-	1	III	0	-
N	-	Apo	3	-	5	CS	N	<i>Dryopteris filix-mas</i>	kapraď samec	1	IV	1	IV	1	III	1	II	1	II
N	H	Apo	8	-	5	C	N	<i>Epilobium angustifolium</i>	vrbovka úzkolistá	0	-	1	II	1	II	1	II	1	III
R	T	Neo	6	-	5	C	A	<i>Erigeron annuus</i>	turan roční	0	-	0	-	0	-	0	-	1	II
-	H	-	7	5	7	C	N	<i>Eupatorium cannabinum</i>	sadec konopáč	0	-	1	III	0	-	0	-	0	-
N	F	Apo	3	5	5	C	N	<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní	1	I	1	II	0	-	1	I	0	-
N	H	Apo	8	-	6	C	N	<i>Festuca pratensis</i>	kostřava luční	1	I	1	III	1	IV	1	II	1	III

N	G	Apo	-	-	-	-	N	<i>Ficaria verna</i>	orсей jarní	1	V	1	V	1	V	1	V	1	V
N	H	Apo	7	-	8	C	N	<i>Filipendula ulmaria</i>	tužebníkův jilmový	0	-	1	V	0	-	0	-	1	IV
N	H	Apo	7	-	5	CSR	N	<i>Fragaria vesca</i>	jahodník obecný	0	-	1	III	0	-	0	-	0	-
N	N	-	6	-	7	C	N	<i>Frangula alnus</i>	krušina olšová	0	-	1	II	0	-	0	-	0	-
N	F	Apo	4	5	-	C	N	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	1	IV	1	IV	1	V	1	V	1	IV
N	G	Apo	5	7	-	CSR	N	<i>Galanthus nivalis</i>	sněžěnka podsnežník	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
N	C	Neo	-	-	-	CSR	A	<i>Galeobdolon argentatum</i>	pitulník postříbřený	0	-	1	I	0	-	1	II	0	-
-	T	Apo	8	-	3	CR	N	<i>Galeopsis ladanum</i>	konopice širolistá	0	-	1	III	0	-	1	IV	1	II
R	H	Apo	7	-	5	C	N	<i>Galium album</i>	svízel bílý	0	-	0	-	0	-	0	-	1	II
R	T	Apo	7	5	6	CR	N	<i>Galium aparine</i>	svízel přítula	1	IV	1	IV	1	V	1	II	1	II
N	TH	Apo	4	-	-	CSR	N	<i>Geranium robertianum</i>	kakost smrdutý	1	III	1	II	1	III	1	II	0	-
R	H	Apo	4	5	5	CSR	N	<i>Geum urbanum</i>	kuklík městský	1	II	1	III	1	III	1	II	1	I
N	T	Apo	7	-	-	R	N	<i>Gnaphalium uliginosum</i>	protěž bažinná	0	-	1	V	1	II	1	III	0	-
N	G	-	3	3	6	CS	N	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	bukovník kapraditvý	1	II	0	-	0	-	0	-	0	-
N	NF	Apo	4	5	5	CS	N	<i>Hedera helix</i>	břečťan popínavý	0	-	0	-	0	-	0	-	1	II
	H	Neo	5	4	5	C	A	<i>Heracleum mantegazzianum</i>	bolševník velkolepý	0	-	1	II	0	-	0	-	0	-
R	H	Apo	7	5	5	C	N	<i>Heracleum sphondylium</i>	bolševník obecný	0	-	1	III	1	II	1	III	1	II
N	H	Neo	6	6	5	CS	N	<i>Hesperis matronalis</i>	večernice vonná	0	-	0	-	1	III	0	-	0	-
R	H	Apo	7	-	4	C	N	<i>Hypericum perforatum</i>	třezalka tečkovaná	0	-	1	II	1	II	0	-	1	III
-	-	-	-	-	-	-	N	<i>Hypnum cupressiforme</i>	rokyt cypřišovitý	1	IV	1	III	1	IV	0	-	1	III
R	H	Ar	6	6	5	CR	N	<i>Chelidonium majus</i>	vlaštovičník větší	0	-	0	-	1	I	0	-	0	-
R	T	Apo	-	-	4	CR	N	<i>Chenopodium album</i>	merlík bílý	0	-	0	-	0	-	1	I	0	-
N	H	-	4	4	7	CSR	N	<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	mokrýš střídavolistý	1	IV	1	III	0	-	0	-	0	-
	T	Neo	4	5	7	SR	N	<i>Impatiens noli-tangere</i>	netýkavka nedůtklivá	1	IV	1	V	1	IV	1	IV	1	II
R	T	Neo	4	6	5	SR	A	<i>Impatiens parviflora</i>	netýkavka malokvětá	0	-	0	-	0	-	1	III	0	-

-	F	-	8	8	5	C	N	<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
N	H	Apo	8	5	7	C	N	<i>Juncus effusus</i>	sítina rozkladitá	1	IV	1	III	0	-	0	-	0	-
R	H	Ar	7	-	5	CSR	N	<i>Lamium album</i>	hluchavka bílá	1	II	0	-	1	II	0	-	0	-
R	TH	Ar	4	-	6	CSR	N	<i>Lamium maculatum</i>	hluchavka skvrnitá	0	-	1	II	1	I	1	II	1	II
R	T	Ar	5	-	5	CR	N	<i>Lapsana communis</i>	kapustka obecná	0	-	1	II	1	III	1	III	1	I
R	H	Apo	7	-	5	CSR	N	<i>Leontodon autumnalis</i>	máchelka podzimní	0	-	0	-	0	-	1	I	0	-
R	H	Apo	8	5	5	C	N	<i>Lolium perenne</i>	jílek vytrvalý	1	II	1	III	1	II	0	-	1	III
R	H	Apo	7	-	4	CSR	N	<i>Lotus corniculatus</i>	štírovník růžkatý	0	-	1	II	0	-	1	II	1	II
N	H	Apo	7	6	9	CS	N	<i>Lycopus europaeus</i>	karbinec evropský	0	-	1	III	0	-	0	-	0	-
N	H	Ar	7	5	6	CSR	N	<i>Lychnis flos-cuculi</i>	kohoutek luční	0	-	0	-	1	II	0	-	0	-
R	F	Ar	7	8	5	C	N	<i>Malus domestica</i>	jabloň obecná	0	-	1	II	0	-	0	-	1	II
R	TH	Neo	-	-	-	-	A	<i>Matricaria discoidea</i>	heřmáněk terčovitý	0	-	0	-	0	-	1	II	1	II
R	-	Apo	7	5	8	C	N	<i>Mentha longifolia</i>	máta dlouholistá	1	III	1	IV	0	-	0	-	1	IV
-	GH	-	2	5	-	CS	N	<i>Mercurialis perennis</i>	bažanka vytrvalá	0	-	0	-	0	-	1	IV	0	-
N	H	Apo	4	5	5	CSR	N	<i>Mycelis muralis</i>	mléčka zední	0	-	0	-	0	-	1	I	0	-
N	H	Apo	5	-	6	CSR	N	<i>Myosotis sylvatica</i>	pomněnka lesní	1	IV	1	IV	0	-	1	II	1	III
N	GH	Apo	1	-	6	CSR	N	<i>Oxalis acetosella</i>	šťavel kyselý	0	-	1	III	0	-	0	-	0	-
R	T	Neo	6	6	5	R	N	<i>Oxalis fontana</i>	šťavel evropský	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
R	T	Apo	-	-	-	-	N	<i>Persicaria hydropiper</i>	rdesno pepník	0	-	1	V	0	-	0	-	0	-
R	T	Apo	-	-	-	-	N	<i>Persicaria lapathifolia</i>	rdesno blešník	0	-	0	-	0	-	1	I	0	-
-	GH	-	7	5	8	C	N	<i>Petasites hybridus</i>	devětsil lékařský	0	-	1	III	0	-	0	-	0	-
N	H	Apo	7	-	5	C	N	<i>Phleum pratense</i>	bojínek luční	0	-	1	II	0	-	0	-	1	II
-	G	Apo	7	5	9	CS	N	<i>Phragmites australis</i>	rákos obecný	0	-	1	IV	0	-	0	-	0	-
N	F	Apo	5	3	-	C	N	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	0	-	1	II	0	-	0	-	1	I
-	-	-	-	-	-	-	N	<i>Plagiomnium undulatum</i>	měřík čeřitý	1	III	1	III	1	II	0	-	0	-

R	H	Apo	6	-	-	CSR	N	<i>Plantago lanceolata</i>	jitrocel kopinatý	0	-	1	II	0	-	1	II	0	-
R	H	Ar	8	-	5	CSR	N	<i>Plantago major</i>	jitrocel větší	1	III	1	III	1	II	1	III	1	II
R	T	Apo	7	-	6	R	N	<i>Poa annua</i>	lipnice roční	1	III	0	-	0	-	1	IV	0	-
N	H	Apo	7	-	9	CS	N	<i>Poa palustris</i>	lipnice bahenní	1	II	1	II	0	-	0	-	1	II
N	H	Apo	6	-	-	C	N	<i>Poa pratensis</i>	lipnice luční	1	III	1	IV	1	II	1	II	0	-
R	T	Apo	7	-	-	C	N	<i>Polygonum arenastrum</i>	truskavec obecný	0	-	0	-	0	-	1	II	1	II
N	-	-	-	-	-	-	N	<i>Polytrichum formosum</i>	ploník ztenčený	0	-	1	V	0	-	0	-	0	-
R	F	Apo	6	5	5	C	N	<i>Populus tremula</i>	topol osika	1	III	1	III	1	V	0	-	1	II
R	H	Apo	7	5	6	CSR	N	<i>Potentilla anserina</i>	mochna husí	1	III	0	-	0	-	1	II	0	-
N	H	Apo	6	-	6	CSR	N	<i>Primula elatior</i>	prvosenka vyšší	1	II	0	-	0	-	1	II	0	-
N	H	Apo	6	5	5	CSR	N	<i>Prunella vulgaris</i>	černohlávek obecný	1	II	1	II	0	-	0	-	1	II
R	F	Ar	7	6	5	C	N	<i>Prunus domestica</i>	slivoň švestka	0	-	1	II	1	II	0	-	0	-
-	F	Ar	-	-	-	C	N	<i>Prunus sp.</i>	třešeň	1	I	1	II	1	III	0	-	1	III
-	N	Apo	7	5	-	C	N	<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	0	-	1	V	0	-	0	-	1	III
-	H	-	4	5	6	CSR	N	<i>Pulmonaria obscura</i>	plicník tmavý	0	-	1	II	0	-	1	I	0	-
-	H	Apo	5	6	5	CSR	N	<i>Pulmonaria officinalis</i>	plicník lékařský	0	-	1	II	0	-	1	I	0	-
-	F	Apo	-	-	-	C	N	<i>Pyrus sp.</i>	hrušeň	0	-	0	-	0	-	1	I	1	II
N	F	Apo	6	6	5	C	N	<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	1	I	1	II	1	II	0	-	1	II
N	F	Apo	7	6	-	C	N	<i>Quercus robur</i>	dub letní	0	-	0	-	1	II	0	-	0	-
N	H	Neo	7	-	-	C	N	<i>Ranunculus acris</i>	pryskyřník prudký	0	-	1	IV	1	III	1	II	0	-
R	H	Apo	6	-	8	CSR	N	<i>Ranunculus repens</i>	pryskyřník plazivý	1	IV	1	II	0	-	0	-	0	-
R	N	Apo	4	-	8	C	N	<i>Ribes rubrum</i>	rybíz červený	0	-	0	-	0	-	0	-	1	I
N	N	Apo	-	-	-	C	N	<i>Rosa sp.</i>	růže	0	-	1	I	0	-	0	-	1	II
R	N	Apo	7	-	5	C	N	<i>Rubus idaeus</i>	maliník obecný	1	III	1	V	1	IV	1	I	1	IV
R	H	Apo	7	5	6	C	N	<i>Rumex crispus</i>	šťovík kadeřavý	0	-	1	II	0	-	0	-	1	I

R	H	Apo	7	5	6	C	N	<i>Rumex obtusifolius</i>	šťovík tupolistý	1	II	1	III	1	III	1	IV	0	-
N	N	Apo	7	-	8	C	N	<i>Salix aurita</i>	vrba ušatá	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
N	NF	Apo	7	-	6	C	N	<i>Salix caprea</i>	vrba jíva	1	II	1	II	1	I	0	-	1	III
N	F	Apo	5	5	8	C	N	<i>Salix fragilis</i>	vrba křehká	0	-	1	II	0	-	0	-	1	III
R	N	Apo	7	5	5	C	N	<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	1	III	1	III	1	II	1	I	1	II
N	N	Apo	6	4	5	C	N	<i>Sambucus racemosa</i>	bez červený	0	-	0	-	1	I	0	-	1	I
N	H	Apo	7	5	7	C	N	<i>Sanguisorba officinalis</i>	krvavec toten	0	-	0	-	1	III	0	-	0	-
N	G	Apo	6	5	9	CS	N	<i>Scirpus sylvaticus</i>	skřípina lesní	1	IV	1	II	0	-	0	-	0	-
N	H	Apo	4	5	6	CS	N	<i>Scrophularia nodosa</i>	krtičník hlíznatý	1	II	1	II	0	-	1	III	0	-
-	H	-	7	5	9	CSR	N	<i>Scutellaria galericulata</i>	šišák vroubkovaný	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
-	H	Apo	7	-	5	C	N	<i>Senecio fuschii</i>	starček Fuchsův	1	III	1	III	1	IV	1	II	1	II
-	T	Ar	7	-	5	R	N	<i>Senecio vulgaris</i>	starček obecný	0	-	0	-	0	-	1	I	0	-
R	T	Ar	7	5	6	CR	N	<i>Sonchus asper</i>	mléč drsný	0	-	0	-	0	-	1	I	0	-
N	FN	Apo	6	-	-	C	N	<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí	1	I	1	I	0	-	0	-	1	III
N	H	Apo	4	-	7	CS	N	<i>Stachys sylvatica</i>	čistec lesní	0	-	1	IV	1	II	1	II	0	-
N	H	Apo	4	4	7	CSR	N	<i>Stellaria nemorum</i>	ptačinec hajní	0	-	1	IV	1	III	0	-	0	-
R	T	Apo	6	-	7	CR	N	<i>Stellaria media</i>	ptačinec prostřední	1	II	1	II	1	II	0	-	1	I
N	H	Apo	7	5	7	CSR	N	<i>Succisa pratensis</i>	čertkus luční	0	-	0	-	1	II	0	-	0	-
R	N	Neo	6	4	5	C	A	<i>Symphoricarpos albus</i>	pámelník bílý	1	IV	1	IV	1	V	1	V	1	IV
N	GH	Apo	7	6	8	C	N	<i>Symphytum officinale</i>	kostival lékařský	1	III	0	-	0	-	0	-	0	-
R	N	Neo	7	8	5	C	A	<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný	1	III	1	I	1	III	0	-	1	II
R	H	Ar	8	-	5	C	A	<i>Tanacetum vulgare</i>	vrtič obecný	1	II	1	IV	1	V	1	II	1	II
R	H	Apo	-	-	-	CSR	N	<i>Taraxacum sect. Ruderalia</i>	smetanka lékařská	0	-	1	I	1	II	1	II	0	-
-	F	Apo	4	5	5	C	N	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	1	II	1	I	0	-	1	II	1	I
N	H	Apo	7	5	4	C	N	<i>Trifolium medium</i>	jetel prostřední	0	-	1	II	0	-	0	-	1	II

N	H	Neo	7	-	-	C	N	<i>Trifolium pratense</i>	jetel luční	0	-	1	II	1	III	1	II	0	-
R	HC	Apo	8	-	-	CSR	N	<i>Trifolium repens</i>	jetel plazivý	1	II	1	II	1	III	1	II	0	-
R	T	Ar	-	-	-	-	A	<i>Tripleurospermum inodorum</i>	heřmánkovec nevonný	0	-	1	I	0	-	1	I	0	-
R	G	Apo	8	-	6	CSR	N	<i>Tussilago farfara</i>	podběl lékařský	1	II	1	II	1	II	1	II	1	III
-	-	Apo	8	6	9	CS	N	<i>Typha latifolia</i>	orobinec široolistý	1	III	0	-	0	-	0	-	0	-
-	F	Apo	4	6	8	C	N	<i>Ulmus laevis</i>	jilm drsný	0	-	1	II	1	I	1	III	0	-
R	HKF	Apo	-	-	-	C	N	<i>Urtica dioica</i>	kopřiva dvoudomá	1	V	1	V	1	V	1	V	1	V
R	T	Ar	7	7	5	R	N	<i>Urtica urens</i>	kopřiva žahavka	1	III	1	V	1	V	1	III	1	III
R	H	Apo	5	6	4	C	N	<i>Verbascum densiflorum</i>	divizna velkokvětá	0	-	0	-	0	-	0	-	1	I
N	AH	Apo	7	-	9	CS	N	<i>Veronica beccabunga</i>	rozrazil potoční	0	-	0	-	0	-	1	III	0	-
R	HC	Apo	6	-	4	CSR	A	<i>Veronica chamaedrys</i>	rozrazil rezekvítek	1	III	1	III	1	III	1	II	1	II
-	H	-	6	5	-	C	N	<i>Viburnum opulus</i>	kalina obecná	0	-	1	I	0	-	0	-	0	-
R	H	Apo	7	-	5	C	N	<i>Vicia cracca</i>	vikev ptačí	0	-	1	III	0	-	1	II	1	III
N	H	Apo	7	-	-	C	N	<i>Vicia sylvatica</i>	vikev lesní	0	-	1	III	0	-	1	II	0	-
-	C	Ar	4	6	5	CS	N	<i>Vinca minor</i>	barvínek menší	1	V	0	-	1	V	1	II	0	-
R	H	Ar	5	6	5	CSR	N	<i>Viola odorata</i>	violka vonná	0	-	0	-	0	-	1	II	0	-

Legenda:

TS je třída stálosti druhu (1– 5)

P je presence (1) nebo absence druhu (0)

R/N – rudelální a neruderální druh

ŽF – životní formy (A – Hydrofyt, H – Hemikryptofyt, G – Geofyt, F – Fanerofyt, T – Terofyt, C – bylinný Chamaefyt, N – Nanofanerofyt)

Pův – původnost druhu(Apo – apofyt, Neo – neofyt, Ar – archeofyt)

Strat. – Životní strategie (C – Konkurenční strategové, S – stres snášející druhy, R – ruderální strategové)

Ekologické nároky (L – světlo, T – teplo, F – vlhkost)

In – invazní druhy (A – ano, N – ne).